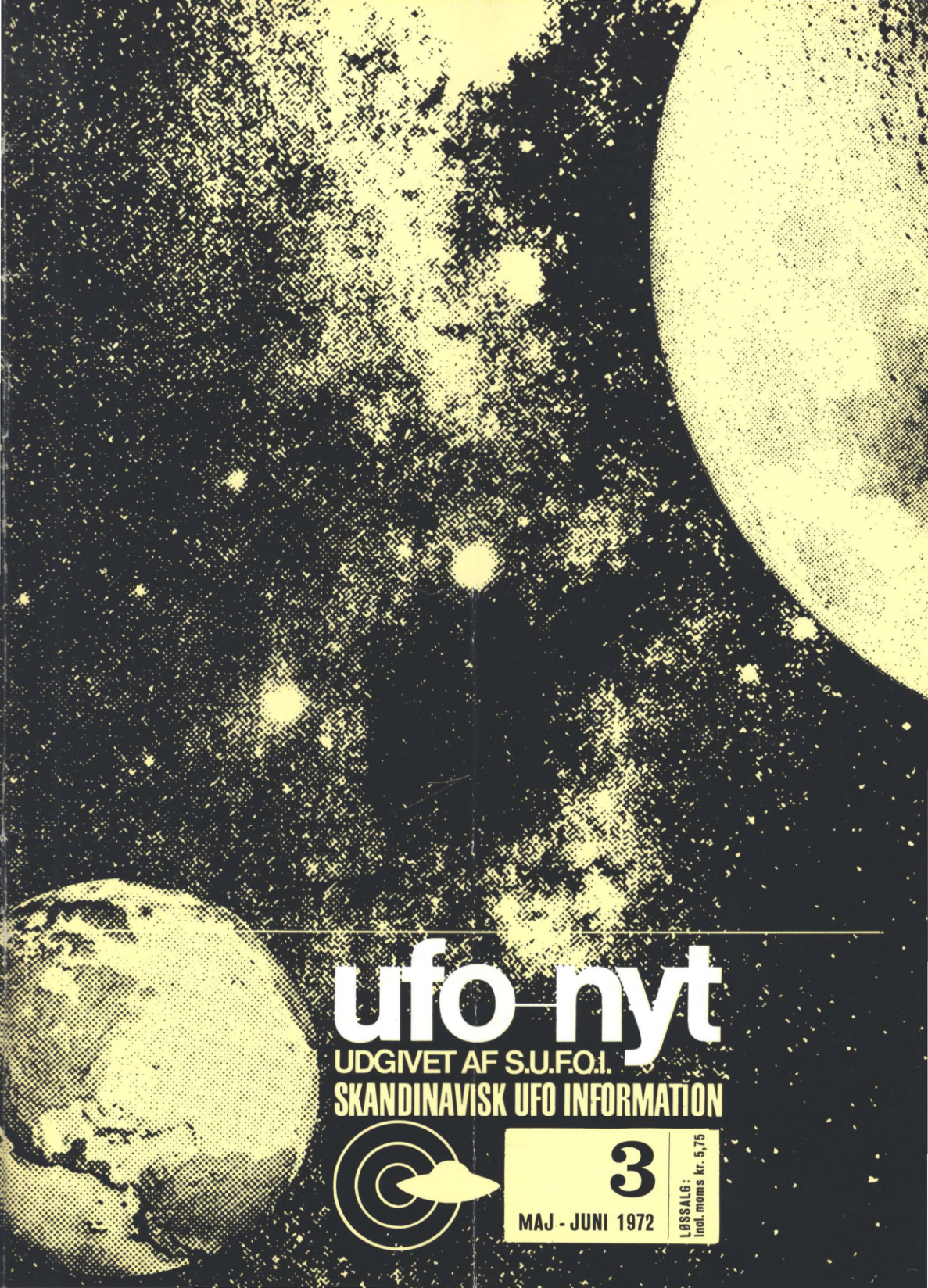

ufo-nyt

UDGIVET AF S.U.F.O.I.

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

3

MAJ - JUNI 1972

LØSSALG: incl. moms kr. 5,75

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

SUFOI er en selvejende institution, der har til formål at udbrede kendskabet til UFO'er – uidentificerede flyvende objekter – ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed, samt at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne.
SUFOI ledes af

Forretningsudvalget samt
Repræsentantskabet

Forretningsudvalget består af syv medlemmer og vælges af repræsentantskabet. Forretningsudvalget forestår den daglige ledelse af SUFOI.

Repræsentantskabet består af forretningsudvalget samt 1 repræsentant fra hver af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

FORRETNINGSUDVALGET

Formand: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

Kasserer: Gunner Weichardt, Oxford Allé 3 A, 2300 København S., tlf. (01) 55 77 34.

Sekretær: Walkie-Talkie central og alarmeringstjeneste: Xavier P. Madsen, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm, tlf. (01) 86 16 77.

Repræsentant for UFO-NYT: Iver O. Kjems, Lunagervej 23, 2650 Hvidovre, tlf. (01) 78 36 13.

Udvalgsmedlem: Peter A. Hansen, Erica-parken 61, 2. sal, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93

Udvalgsmedlem: Erik Benny Johansen, Nørrekær 67, 15. sal th., 2610 Rødovre, tlf. (01) 75 81 18.

Udvalgsmedlem: John Petersen, Sophus Falcks Allé 13, 2791 Dragør, tlf. (01) 53 10 35.

Abonnement bestilles lettest ved at indbetale beløbet (D.kr. 35,00 for et kalenderår) til regnskabskontorets giro-nr. 11 77 25.

Abonnement kan også bestilles på ethvert postkontor samt hos landpostbudet. Adresseændringer og reklamationer over uregelmæssigheder vedrørende bladets tilsendelse bedes rettet til det lokale posthus

S.U.F.O.I. og „UFO-NYT"

De i „UFO-NYT" offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. Red.

Næste nr. af UFO-NYT udk. omkr. 1. august

LITO Tlf. 21 18 15 Svendborg

REPRÆSENTANTSKABET – UFO-NYT

Ansvarshavende redaktør: Iver O. Kjems, (adresse: se u. forretn. udvalg)

Redaktionssekretær: Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 58 44.

Redaktionssekretær: Bodil Kromann, Hattemagerstien 32, 2300 København S., tlf. (01) 55 92 88.

SUFOI's REGNSKABSKONTOR:
Gunnar Weichardt, Oxford Allé 3 A, 2300 København S., tlf. (01) 55 77 34, giro-nr. 11 77 25.

SUFOI's EKSPEDITION:
Erik Benny Johansen, Nørrekær 67, 15. sal th., 2610 Rødovre, tlf. (01) 75 81 18.

SUFOI's RAPPORTCENTRAL:
Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

SUFOI's UDKLIPSCENTRAL –
Repræsentant for Lolland-Falster:
Ole Henningsen, Tileg.16, 2., 4900 Nakskov

INFORMATIONSAFDELINGEN:
Peter A. Hansen, Erica-parken 61, 2. sal, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93.

SUFOI's Foredragsafdeling –
Repræsentant for København: John Petersen, Sophus Falcks Allé 13, 2791 Dragør, tlf. (01) 53 10 35.

Repræsentant for Sjælland: Finn Nielsen, Absalonsvænget 1, Ramsømagle, 4621 Gadstrup, tlf. (03) 39 04 51.

Repræsentant for Fyn: Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 58 44.

Repræsentant for Midtjylland (8000-området): Ole J. Knudsen, Høegh Guldbergsgade 51, 8000 Århus C, tlf. (06) 13 20 54.

Repræsentant for Nordjylland: Kai E. Møller, Frederiksvej 14, 1. sal, 7900 Nykøbing M.

Repræsentant for Norge: Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvei 11, N – 5030 Landås, tlf. (05) 28 01 26.

Artikler fra UFO-NYT må kun gengives med tydelig kildeangivelse:
UFO-NYT – Skandinavisk UFO Information.

INDEHOLDER bl. a.

Leder – Dr. Hynek skriver UFO-bog! 85
UFOlogi – UFO-talen i FN 87
UFO-bølgen over Jugoslavien 93
Flight 117, 2. del 101
Spændende landing i Dinan 104
Videnskab – rumfart 106
Rapporthjørnet 115
Boganmeldelser 120
Medlemsorientering 122

Dr. Hynek skriver UFO-bog!

En kritisk vurdering af UFO-problemet og dets udforskning, foretaget af den største autoritet inden for dette område, dr. J. Allen Hynek, er netop udkommet i USA. Bogen har titlen „The UFO Experience", og i foromtalen af den hedder det bl. a.:

Sagen om UFO'erne er *ikke* lagt på hylden. Skønt UFO'er „officielt" ikke eksisterer, indløber der stadig observationsrapporter.

Den videnskabelige verden har ved udgivelsen af Condon-rapporten og den amerikanske regering ved lukningen af Project Blue Book officielt sat en stopper for spekulationer over uidentificerede, flyvende objekter.

Og dog er det bevismateriale, der af Condon-kommissionen anvendtes til at affærdige UFO-fænomenet, sparsomt indtil det ekstreme. Mindre end hundrede tilfælde blev taget i betragtning, og selv dette udvalg var næppe udpeget på lykke og fromme; mange af videnskabsmændene, der på universitetet i Colorado skulle dømme om UFO'ernes eksistens, mødte med negative, forudfattede meninger – og det kan næppe kaldes åbent forskersind.

Dr. Hynek gennemgår alt dette, men han går også videre. Idet han anvender videnskabsmandens krævende metoder, demonstrerer han, at en rest af rapporter står tilbage, når de lidt tvivlsomme såvel som de klart

misforståede og de totalt fejlagtige rapporter er frasorteret. Denne rest, der gennem årene hober sig op til et betragteligt antal fra alle dele af verden, bør forklares af anerkendte forskere, ikke affærdiges med en letkøbt vittighed.

Dr. Hynek burde vide besked. Professor Hynek var officiel astronomisk rådgiver for det amerikanske flyvevåbens Project Blue Book – hvor alle UFO-rapporter blev endeligt, officielt bedømt – så længe det eksisterede. Desuden har Dr. Hynek, der nu er direktør for Lindheimers astronomiske forskningscenter ved Northwesterns University og leder af Northwesterns astronomiske fakultet, været meddirektør ved Smithsonians astrofysiske observatorium i Cambridge, Mass., samt leder af dets NASA-støttede satellitsporings-program. Med sådanne akkreditiver og erfaringer er det ikke nogen let sag for professor Hynek at udfordre den officielle UFO-holdning. Men for ham er beviserne uigendrivelige. Påstanden om UFO'ernes eksistens er *ikke* modbevist. De spørgsmål, der er opstået ved de tilfælde, han omtaler i sin bog, er aldrig blevet besvaret. Dr. Hynek fremsætter imidlertid ikke bare ubehagelige spørgsmål; han foreslår også en fremgangsmåde, der kan føre til videnskabelig anerkendelse af problemet.

The UFO-experience er en betydningsfuld bog. Heri engagerer en videnskabsmand med ulastelige kvalifikationer sine kolleger i et spørgsmål, der konventionelt er urørligt. Andre, der har trådt de samme stier, navnlig mænd som Copernicus, Galileo og Darwin har vist sig at have haft ret. Det tjente måske den videnskabelige verden, om den holdt op med at fnise.

The UFO-experience

Det er os virkelig en glæde at kunne meddele UFO-NYT's læsere, at vi har sikret os rettighederne til denne længe ventede bog, som uden tvivl vil vække diskussion verden over. Bogen vil udkomme i løbet af året og vil selvfølgelig blive tilbudt læserne med den sædvanlige medlemsrabat på ca. 25 pct. i forhold til bogladepriserne. Glæd Dem til denne vigtige UFO-bog!

SUFOI

Besøg på satellit-sporingsstationen i Rude Skov

søndag den 30. juli kl. 10,00 præcis. Pris 5 kr. pr. deltager. Tilmelding snarest – senest 20. juli – til Finn Nielsen, telefon (03) 39 04 51.

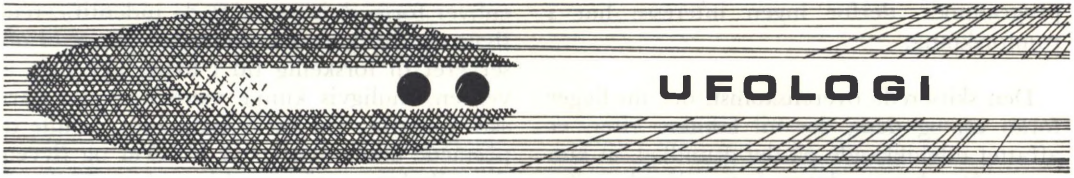

UFO-talen i FN

Erklæring af Hans Excellence Mr. Grace Ibingira, Ugandas ambassadør ved De Forenede Nationer, til den første komité i FN's 26. generalforsamling.

8. november 1971.

Mr. IBINGIRA (Uganda): Må jeg først sige, at den dygtige og venlige måde De, hr. formand, har behandlet denne komités forhandlinger på, siden De og Deres kolleger blev valgt til at lede vore forretninger, viser, at de har handlet klogt ved at have valgt de rigtige folk til jobbet. Jeg er sikker på, at vi fortsat vil have frugtbare drøftelser under Deres kompetente ledelse.

Jeg vil gerne, før jeg kommer ind på sagen om det ydre rum, lykønske de nationer, der udfører rumforskning, i særdeleshed De forenede Stater og Sovjetunionen. Udenfor vor verden må vi alle føle os som ét, som medlemmer af den menneskelige race, når nogle af os vover sig ud i det ydre rums ubegrænsede dybder. Det var derfor passende, at det første menneskelige væsen på Månen, repræsentanten for De forenede Stater, anbragte vore nationers flag på måneoverfladen og erklærede, at den tilhørte hele menneskeheden, og ikke bare hans eget land.

Vi diskuterer komiteens rapport om fredelig udnyttelse af rummet. Min delegation giver i princippet støtte til teksten i ansvarsoverenskomsten, som den er udkastet. Vi ser gerne, at lande, der vil deltage i rumforskningen, skriver under herpå. De har en forpligtelse til at yde erstatning til dem, der risikerer at komme til skade på grund af disse landes aktiviteter.

Men vi beklager, at målestokken for godtgørelsen, som foreslået i den skitserede overenskomst, ikke er forudsat at skulle rette sig efter lovene i det land, hvor skaden er sket, men efter principperne for international lov. Efter min delegations mening er det kun ret og rimeligt, at erstatningen for enhver form for skade mod hvemsomhelst eller hvadsomhelst i et land må udmåles efter landets egne love, medmindre, som Canadas repræsentant netop har påpeget, loven er i modstrid med de grundlæggende principper i den internationale lov.

Dette punkt er ret vigtigt for mit land som et udviklingsland, der ikke i en overskuelig fremtid vil komme til at engagere sig i rumprogrammer, men som kunne tænkes at blive ramt af et eller andet objekt – ude af kontrol eller fejlstyret – der var opsendt i rummet af et andet medlemsland.

Det er ret indlysende, at denne historiske æra, hvor mennesket for første gang bevæger sig ud i rummet, vil få uoverskuelige konsekvenser for vor verden, hvad enten man vandrer på denne jord til fods eller kører i Cadillac, hvad enten man bor i græshytte eller i skyskraber, hvad enten man sulter eller har mere end nok at spise, og uanset vore politiske og sociale systemer. Det der sker i rummet, er en sag, der kalder på hele menneskehedens omhyggelige og alvorlige opmærksomhed, og man må ikke tro, at nogle udviklingslande, fordi de ikke har rum-

programmer, derfor ingen interesse har i rumforskning.

Den skitserede overenskomst, der nu ligger foran os, og dem, der vil komme efter, er affattet udelukkende på det grundlag, at kun stater fra denne planet kan udforske eller bruge rummet. Rettighederne og forpligtelserne angår det ene land i forhold til et andet fra vor planet. Som følge deraf udelukker vi alle muligheder for, at vi måske deler rummet med andre rumforskere med intelligens og formåen svarende til vor egen, af en eller anden ukendt oprindelse.

Hvis der skulle være nogen mulighed for, at der er andre brugere af rummet end vi fra planeten Jorden, bliver det bydende nødvendigt, at der i en overenskomst som denne eller i fremtidige sådanne, må tilføjes en klausul, der garanterer, at lande med engagement i rumforskning opfører sig sådan, at de ikke bringer vor planets sikkerhed i fare. Hvis et land f. eks. sender et rumskib ud på en opdagelsesrejse i rummet, må man sikre sig, at besætningen ikke opfører sig fjendtligt, hvis det tilfældigvis skulle møde andre rumskibe eller objekter af ukendt oprindelse. Det er ikke nok at overlade dette til det udforskende lands sunde fornuft. Sagen er alt for vigtig og fundamental. Ansvaret for vor planet må udtrykkeligt nedskrives i en ansvarsoverenskomst som denne.

Ansvaret for et rumobjekt, der forårsager skade i et andet land på Jorden er næsten intet sammenlignet med det ansvar, en stat har overfor hele Jorden ved at tiltrække fjendtlige reaktioner fra ukendte, uidentificerede – men ikke desto mindre eksisterende – kilder.

Jeg ved, at problemet med, om der kan være andre rumrejsende eller ikke, længe har forårsaget stor uenighed. Den officielle position i alle lande, indvolveret i rumforskning, synes at være, at der ikke findes intelligent liv, der kan sammenlignes med vort eget, i universet, og at der derfor ikke er nogen chance for, at rumforskerne kan møde andre fra andre verdener.

Disse regeringer har konsekvent udelukket enhver formodning om, at de uidentificerede flyvende objekter, som gentagne gange er observeret til forskellig tid i forskellige dele af verden, muligvis kunne være interplanetariske rumskibe. De har konkluderet, at alle de påståede observationer af UFO'er og flyvende tallerkener på vor himmel er balloner, kometer, planeter eller den slags ting. Det er sandt, at en mængde af disse ting ikke for alvor kunne få én til at tro, at de er interplanetariske rumskibe. Men der findes rigeligt bevismateriale til at vække rimelig mistanke om, at nogle af dem måske alligevel kunne tænkes at være det. Der er i De forenede Stater, i Sovjetunionen og i England, foruden i en række andre lande, alvorligt arbejdende videnskabsmænd, der tror, at nogle af disse uidentificerede flyvende objekter er interplanetariske eller intergalaktiske rumskibe. Lad mig citere nogle af dem.

Mr. Herman Oberth, en yderst anerkendt rumforsker, kendt for at være blandt dem, der konstruerede V-2, en af pionererne i den moderne raketforskning og forfatter til bogen *By Rocket to Interplanetary Space,* citeres i *Times,* en avis fra Alabama, den 1. februar 1967, for følgende:

„Ifølge informationer, jeg har til min rådighed, findes der mere end 70.000 UFO-rapporter fra øjenvidner. 11 pct. af disse rapporter kan ikke forklares. De ser ikke ud til at være løgne eller bedrageri, da de drejer sig om højtstående flyvevåbenofficerer, radaraflæsninger eller fotografier fra troværdige kilder. Deres fart kan være enorm. Radarmålinger har vist op til 19 km. i sekundet."

Og den berømte videnskabsmand fortsætter sine UFO-kommentarer:

„(a) De er ikke bygget af menneskelige væsener ... i dag kan vi ikke fremstille maskiner, der flyver som UFO'erne.

(b) De flyver ved hjælp af kunstige tyngdefelter. Dette kunne forklare de pludselige retningsændringer ... Denne hypotese kan også forklare opstablingen af disse skiver i et cylindrisk eller cigarformet moderskib, når de forlader Jorden, da de på denne må-

de kun behøver ét tyngdefelt til alle skiverne.

(c) De frembringer elektriske højspændingsladninger for at skubbe luften af vejen — og stærke magnetiske felter for at indvirke på den ioniserede luft ved større højder ... Dette kan forklare, at de lyser ..."

En anden fremtrædende videnskabsmand, Mr. James McDonald, professor i meteorologi og senior fysiker ved instituttet for atmosfærisk fysik ved universitetet i Arizona, erklærede i oktober 1966, at der er stor sandsynlighed for, at UFO'er er ujordiske sonder.

Det blev også erklæret i august 1965 af professor Claudio Anguita fra Cerro Calan observatoriet i Chile:

„Der findes videnskabelige beviser for, at mærkelige objekter besøger vor planet ... Det er beklageligt, at regeringerne har draget et hemmelighedens slør over alt dette."

Jeg skal ikke opholde mig længere ved tilfælde af denne art. Disse folk er ikke charlataner. Disse folk er ikke abnorme. De er ansvarsbevidste mennesker, som har et spørgende og alvorligt sind. Ikke alle regeringer har tiet om denne sag. Jeg vil gerne citere det argentinske flådesekretariat, som den 7. juli 1965 udsendte en pressemeddelelse om en UFO-observation:

„Flådegarnisonen i det argentinske Antarktis, Deception Island, observerede den 3. juli kl. 19.40 lokal tid, et gigantisk linseformet, flyvende objekt, massivt i udseende, mest rødt og grønt med lejlighedsvise ændringer til gult, blå-hvidt og orange. Objektet bevægede sig i zig-zag mod øst, men flere gange skiftede det kurs mod vest og nord med varierende hastigheder og uden en lyd.

Det passerede i en højde på 45 grader over horisonten og i en afstand, der bedømtes til at være ca. ti til femten km. fra basen.

Under objektets manøvrer var vidnerne i stand til at registrere dets enorme hastigheder og også det forhold, at det svævede ubevægeligt i ca. femten minutter i en højde på ca. 4,8 km. De metorologiske betingelser i observationsområdet kan betegnes som meget fine...

Objektet bevidnedes af meteorologen sammen med 13 medlemmer fra garnisonen og 3 chilensiske underofficerer på besøg på basen. Observationen varede i 20 minutter, og der blev taget fotografier af objektet."

Jeg mener vi ikke helt kan ignorere, hvad disse mennesker har at sige. De erklærer ikke – og det prøver jeg heller ikke at få denne komité til at acceptere – at der virkelig findes rumrejsende, at der virkelig findes intelligent liv i universet, der kan sammenlignes med vort eget; men jeg påpeger her, at der er rejst en rimelig mistanke om, at der kan være det, og at derfor vore venner, som vi vil give enhver mulig opmuntring til at udforske rummet, når de drager derud og opsender disse skibe og andet udstyr, tager skridt til at sikre, at ingen med vilje pådrager sig fjendskab hos noget han kommer i kontakt med, som efter et fornuftigt skøn forekommer ham at være intelligent kontrolleret.

Vi diskuterer en overenskomst, som drejer sig om landenes ansvar overfor andre lande på denne planet, men jeg tror, at dette er et ansvar af langt mere fundamental vigtighed, da det angår alle menneskers velfærd på denne planet. Jeg antager, uden at vide det, at de lande, det drejer sig om, udviser omhu og gør alt, hvad der står i deres magt for at sikre sig, at der ikke optrædes fjendtligt overfor noget væsen, uanset af hvilken art; men jeg vil også mene, med kendskab til de forholdsregler, vi prøver at indlemme i denne skitserede overenskomst, at landene uden denne indlemmelse vil prøve at overholde de principper, der indeholdes i traktaten. Det udelukker ikke, at vi alligevel nedfælder det på papiret, og jeg vil foreslå, at denne komité overvejer muligheden af at indføre en klausul eller en indledende paragraf i den skitserede ansvarsoverenskomst, der kraftigt opfordrer de lande, der er engageret i rumforskning, til at få deres rumskibe og objekter, for så vidt det er muligt og praktisk, hvis de skulle komme i kontakt med andre objekter, der kan forekomme intelligent kontrolleret, til at opføre sig sådan, at de ikke pådrager sig deres fjendskab eller provokerer dem.

Jeg har allerede erklæret, at dette ikke skal tages for anerkendelse af andet liv. Det er kun efter min mening et spørgsmål om forsigtighed. Jeg vil gerne slutte med et par ord af Mr. Oberth:

„Videnskab burde anse alt for muligt, så længe det ikke kan bevises umuligt af kendsgerninger, baseret på observationer." På denne måde skal vi efter min og min delegations mening vokse ud over vore forfædres syn på tingene, når de lidenskabeligt holdt på, at Jorden var flad, at mennesket aldrig kunne komme til at flyve, at man aldrig kunne nå til Månen eller rejse videre til stjernerne.

Kopi af FN's referat fra det 1821. møde /BK.

Brev fra ambassadør Ibingira

Ambassadør Ibingira har i et brev til Colman VonKeviczky fortalt om sin egen opfattelse af UFO-problemet. Vi bringer det nedenfor:

23. februar 1972

Mr. Colman VonKeviczky,
ICUFON

Dear Sir,

Jeg takker Dem, at De har bemærket den erklæring, jeg fremkom med i den første komité i FN's 26. generalforsamling. Jeg sender Dem erklæringen i dens fulde ordlyd.

Jeg er både yderst interesseret i og bekymret over meningen med UFO'erne, da de eksisterer som en realitet, hvad enten folk på denne planet ignorerer dem eller ikke. Det forekommer mig derfor særdeles fornuftigt, at FN, som er det eneste symbol for universel, fælles handling, straks burde tage skridt til at undersøge UFO'erne og alle dermed forbundne fænomener effektivt og drage de nødvendige konklusioner.

Imidlertid forekommer det mig, at der indenfor FN findes virksomme kræfter, der til stadighed holder denne sag borte fra den opmærksomhed, den fortjener. For enhver, der ønsker at argumentere for mere effektive undersøgelser, ville det blandt andet være absolut nødvendigt at være i besiddelse af så meget som muligt af alt det sundest videnskabelige, sagligt begrundede, konkrete bevismateriale, der kunne lægges frem for FN medlemmerne.

Jeg ser af Deres brev, at De hævder at være i besiddelse af verdens største og eneste analyser af billedmateriale og farvefotografier af UFO'er. Jeg ville være meget taknemmelig, hvis jeg kunne få kopier af dem; og hvis jeg finder dem tilfredsstillende, *ville jeg alvorligt overveje at få mine kolleger i FN interesseret i at få denne sag frem til OFFENTLIG DEBAT og AKTION INDEN FOR VOR ORGANISATION.* Jeg ville sætte stor pris på Deres samarbejde.

Deres
Grace S. K. Ibingira (sign)
Ambassadør og permanent repræsentant

Kopi af brevet. /BK.

PS.: Fremh. er VonKeviczky's red.

Materialet er velvilligt stillet til vor disposition af Colman VonKeviczky, New York.
Colman VonKeviczky er fhv. major i den ungarske hær, hvor han var leder af generalstabens audiovisuelle uddannelsesafdeling. I årenes løb har han beskæftiget sig med film- og fototeknik, optik og kemi, ligesom han er medlem af American Institute of Aeronautics and Astronautics. Efter at have bosat sig i USA, har Colman Von Keviczky, MMSE, været tilknyttet FN's presseafdeling.
Hans store UFO-interesse har medført adskillige henvendelser til bl. a. FN's generalsekretær om disse spørgsmål, ligesom han har stiftet organisationen ICUFON – International U.F.O. Research And Analytic Network, New York, hvis europæiske repræsentant er Karl L. Veit, chefredaktør af UFO-Nachrichten og leder af den tyske UFO-organisation DUIST. **O.H.**

Fosfener og UFO-fænomenet

Bernard E. Finch M.R.C.S., L.R.C.P., D.Ch., F.B.I.S.

Indtil for kort tid siden vidste man kun lidt om virkningerne af et magnetisk felt på det menneskelige nervesystem. I mange år har teknikere, der har arbejdet i nærheden af store spoler med kraftig vekselstrøm, rapporteret synsfornemmelser. I 1910 lykkedes det S. P. Thompson at genskabe en sådan effekt ved at udsætte en persons hovede for et stærkt vekselende magnetisk felt indeni en stor spole. Disse såkaldte „synsfornemmelser" studeredes af M. Valentinuzzi i 1962 og kaldtes *fosfener*, hvilket defineres som synsfornemmelser fremkaldt ved andre midler end lys.

Sættes en elektrisk strøm til øjeæblet eller i nærheden af det, fremkaldes fosfener. V. Rentsch påviste (1965), at et hurtigt skiftende magnetisk felt inducerer strøm i vævet, det vil sige, strømmen opstår uden anbringelse af kontaktelektroder på kroppen. Derfor fremkalder anvendelse af magnetiske felter også fosfener eller „magnet-fosfener". Levende væv bliver – på grund af dets elektrolytiske natur – stimuleret af magnetiske felter af den årsag, at elektrisk strøm stimuleres af disse felter.

Et betydeligt arbejde udføres nu i Sovjetunionen omkring dette emne (S. N. Lukyanova 1967, Z. A. Yanson 1962). Disse forskere udsatte centralnervesystemet for virkningerne af konstante og vekslende magnetiske felter og fandt ud af, at det elektromagnetiske felt har en direkte virkning på hjernen. W. Rentsch (1965) gik videre; da han gennemgik deres arbejde, prøvede han at influere på mentale tilstande ved at udsætte hjernen for specielle magnetiske felter, men skønt han ikke „aflyttede" sine eksperimenter med en elektroencefalograf, lå hans resultater meget nær ved det, russerne havde opdaget.

Glaser et al (1963) påviste, at elektriske ændringer i hjernen medfører biokemiske begivenheder, som f. eks. dannelsen af et kemikalie ved navn serotonin. (Serotonin er en amine – organisk kemisk forbindelse afledt af ammoniak, O. a. – og er et bemærkelsesværdigt stærkt virkende biologisk middel. Dannet i hjernen – i millimikrogram – er det i stand til at øve indflydelse på funktionen af forskellige psykologiske, kemiske og adfærdsdirigerende systemer). Serotonin er et middel, der virker på de centre i hjernen, der er sæde for årvågenhed, temperaturregulering, blodtryksregulering og forskellige andre automatiske funktioner. Det fremkalder også søvn. Akert (1952) fandt ud af, at han kunne producere serotonin i hjernen ved elektrisk stimulering af den del, der kaldes thalamus, og han brugte indsatte elektroder.

Således forekommer det nu indlysende, at en lignende effekt må kunne opnås ved hjælp af magnetiske felter. Med andre ord, hjernen (hjernevævet) kan stimuleres af en selvfrembragt strøm, induceret af et nærliggende magnetisk felt, og derved forandres neurokemien og den bioelektriske aktivitet i hjernen med virkning på hele organismens funktion.

Hirsch (1968) var med dette i tankerne ved sit arbejde med rotter i stand til at få deres psykomotor og „tankeprocesser" til at gå langsommere ved at udsætte dem for magnetiske felter, mens de løb i en labyrint.

På den måde producerer et vekslende magnetisk felt i nærheden af hjernen strøm i nervevævet, og de små energiimpulser, som på denne måde kan overføres, har uanede muligheder i sig i retning af frembringelse af stimulerende impulser i hjernen, med nye og langtrækkende virkninger.

Nu har eksperimenter med kaniner, hvor man brugte et magnetisk felt på 460 ørsted, vist bioelektrisk aktivitet i hjernebarken. Men det er især betydningsfuldt, at virkningen vedvarede længe efter, at den elektromagnetiske påvirkning var ophørt. De største forandringer noteredes i hypothalamus og i hjernebarken. Det er disse områder, der har forbindelse med produktionen af serotonin og her kontrolleres søvnen og viljen.

Det har nu vist sig, at UFO-fænomenet kan have forbindelse med kraftige og vekslende magnetiske felter. Vi har set og lært om virkningerne af sådanne felter på fysiske objekter som elektrisk apparatur, biler, kompasser, metaller og kemikalier som f. eks. maling. Men hvad med virkningerne på den menneskelige hjerne?

Mange af „kontakt" tilfældene kan nu undersøges i lyset af denne forskning. Man må straks se i øjnene, at alle rapporter, vidneberetninger og udsagn, selvom de er modstridende, godt kan være sande alligevel. For her kan vi have at gøre med „mentale fænomener", som er resultatet af UFO'ets tilstedeværelse. Tag den mentale virkning bort, og hvad har vi tilbage? Hvis en almindelig benzindrevet helikopter var omgivet af et kraftigt og vekslende magnetisk felt, hvad ville vi så se, høre og føle, og hvad ville vi sige bagefter? Ville det blive: „Et lysende objekt svævende på himlen" (magnetisk effekt ved ionisering af luften)? Det går nedad, Deres bil standser, lysene går ud, (mulig magnetisk effekt på bilens elektriske system). Det kommer lige hen i nærheden af Dem, og „nogen" kommer ud og vinker og taler. De er lammet og kan ikke tænke eller bevæge Dem; De falder om, bliver bevidstløs og drømmer livagtigt i uger derefter. Dette er mønsteret.

Skønt jeg har beskrevet disse virkninger ret omstændeligt, er jeg klar over, at det måske ikke er den sande historie, for jeg har betragtet de magnetiske effekter som bivirkninger af fartøjets fremdriftsmekanisme. Men hvad, hvis et magnetisk felt kunne indstilles, så et kraftigt felt kunne lokaliseres og bringes til at have indflydelse på et specielt lille område, f. eks. et menneske? Her har vi et kraftigt våben, som forårsager en slags midlertidig ukampdygtighed, og som er de metoder, der i dag anvendes af os mod hinanden, langt overlegen.

Endnu en ting falder mig ind: Da UFO'ets kraftige magnetiske felt direkte kan stimulere nervesystemet, betyder det, at synsnerven kan stimuleres, uden at der falder lys på nethinden. Derfor kunne en vigtig prøve til genkendelse af UFO'er være: „Hvis et stort, lysende objekt ses på himlen, skal observatøren prøve at *lukke* øjnene; „ses" lys eller blink derefter stadig, er objektet virkelig „ukonventionelt" – dvs. et UFO. Imidlertid udelukker negativ virkning ikke et UFO, da feltet kan være for svagt, måske på grund af afstanden, til at stimulere synsnerven.

Ved et tilbageblik over rapporter årene igennem, husker jeg flere tilfælde, hvor UFO'er opfattedes („sås") gennem vægge og lofter, og hvor øjnene var lukkede (i søvn). Jeg mener, man nu burde omvurdere alle disse tilfælde.

Flying Saucer Review, sept.-okt. 70. /BK.

UFO'ER OG DYR

Loretani Valley, Andesbjergene, Argentina (d. 15. juli 1965)

Señor Rubén Busquets og hans familie så, over en periode på nogle uger, nogle UFO'er, der tilsyneladende kom ind i og forlod en isoleret bjergkløft i denne dal, ikke langt fra deres gård. Den første aften, de så det, var objektet en stor blålig keglestub. De erfarede, at en af deres daglejere var blevet kastet af sin hest, der var blevet opskræmt af UFO'et.

F.S.R., marts-april 1969. /BS.

UFO'ER OG DYR

South Brighton, New Zealand (d. 3. februar 1965, kl. 20,45).

En mand så et mærkeligt lys på stranden nær Penguin Street, og han stod ud af sin bil for at se, hvad det var. Så gik han ud for at finde andre vidner.

Ledsaget af en hund kom selskabet til stedet og fandt et areal med græsset trykket ned, hvor objektet øjensynligt havde stået stille. Hunden blev meget forstyrret og rastløs, da de nærmede sig stedet.

„Press & Evening Post", 4. og 5. feb. 65. /BS.

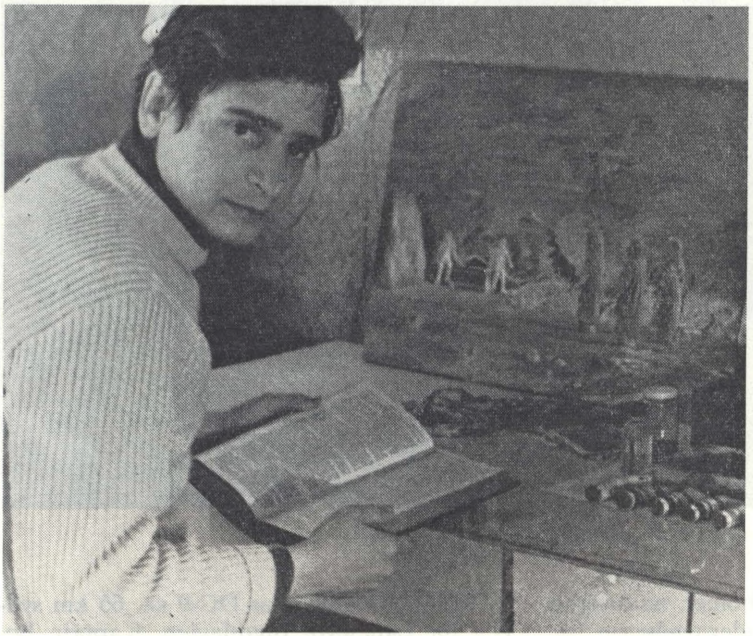

UFO-bølgen over Jugoslavien

UFO'ER AF SARAJEVO-TYPEN IGEN OVER JUGOSLAVIEN

af Kiril Terziev

Kiril Terziev foran et af sine malerier „De tre kvinder ved Jesu grav".

I UFO-NYT nr. 4, 1971, bragte vi en artikel om en masseobservation i Sarajevo den 18. okt. 1968, skrevet af Kiril Terziev. Nu har „vor mand i Jugoslavien" sendt os en omhyggelig rapport over den UFO-bølge, der fejede over landet i efteråret 1971. Her bringer vi 1. del af Kiril Terziev's beretning. 2. del, der rummer uhyre spændende teorier, bringes senere.
(De med (A) markerede afsnit er hentet fra APRO Bulletin, sept./okt. 71.)

I slutningen af september og første halvdel af oktober 1971 er der registreret en stor bølge af UFO-observationer i Jugoslavien. En sådan bølge havde vi også i efteråret 1968, da flere UFO'er blev fotograferet over Zagreb.

Også denne gang blev UFO'erne fotograferet, og et af billederne er udmærket (fig. 3). UFO'et på dette foto ligner meget det, der blev fotograferet over Sarajevo den 18. oktober 1968 (fig. 1). (Se også fig. 1 og 6 i UFO-NYT nr. 4, 1971). Dette efterår så vi også, så vidt jeg ved, det første forfalskede UFO-fotografi.

Det er en skam, der ingen UFO-organisationer findes i Jugoslavien til at indsamle oplysninger om UFO-observationerne. Beskrivelserne af UFO-observationerne har jeg ta-

Fig. 1. UFO, fotograferet over Sarajevo den 18. oktober 1968.

get fra aviserne. De indeholder naturligvis en række mangler; hvis undersøgelserne var foretaget af en erfaren ufolog, kunne vi have fået gode UFO-rapporter.

Jeg vil anføre alle de UFO-tilfælde, der er offentliggjort i Belgrads aftenavis VECERNJE NOVOSTI (aftennyheder) og desuden nogle fra Zagrebs ugeblad VJESNIK U SRIJEDU, med udeladelse af de UFO-tilfælde, der ikke indeholder så mange oplysninger, at de kan være til nytte. Jeg vil gerne fremhæve, at det følgende ikke dækker alt, hvad der er set på den jugoslaviske himmel i dette efterår.

3. oktober. Mellem kl. 8,13 og 8,21 om morgenen sås et trekantet, metallisk udseende objekt, der skønnedes at befinde sig i omkring 10.000 meters højde, samtidig af mandskabet i en Avio Genexa TU-134 og en McDonnell-Douglas DC-9 ca. 65 km sydvest for Lanejevo, Jugoslavien. Kaptajn Boris Lupancic, kaptajn i DC-9'eren, hørte følgende spørgsmål via radioen fra kaptajnen i TU-134'eren:

„Så De det samme som jeg? Det flyver meget højt over os." Lupancic svarede: „Nu ser jeg noget; hvad kan det være?"

Mens de to kaptajner talte sammen, blev der stillet dem spørgsmål fra lufthavnskontrollen i Zagreb med forespørgsel om afstanden til objektet fra de to fly. Lupancic svarede, at objektet „ikke var ret langt borte, men meget højt oppe." Så beskrev piloten i TU-134'eren objektet som hvidt, metallisk og trekantet. Han sagde, at objektet var oppe over hans maskine, men meget højt oppe.

Samtalen sluttede der, og de to maskiner fortsatte på deres ruter. Det vides ikke, om objektet er set på radar i Zagreb. (VJES-

NIK U SRIJEDU nr. 1017, 27. oktober 71) (IX). (A).

3. oktober. „Højt på himlen, belyst af Solen, synes det at skifte facon og farve og at udsende eget lys" – således beskrives en ukendt genstand i brevet fra vor læser Milomir Rakic fra Krusevac, der sammen med en gruppe mænd så det i en meget stærk kikkert (20x50).

„Genstanden bevægede sig meget langsomt med toppen først vendt mod Solen og derefter i modsat retning. Den fremstod som et kegleformet legeme, på hvis korteste side der sås en kegleformet top, og på bagsiden en lille udbygning, hvis længde, på grund af afstanden, ikke var til at bedømme nøjagtigt. Desuden kunne man på kroppen se en ret

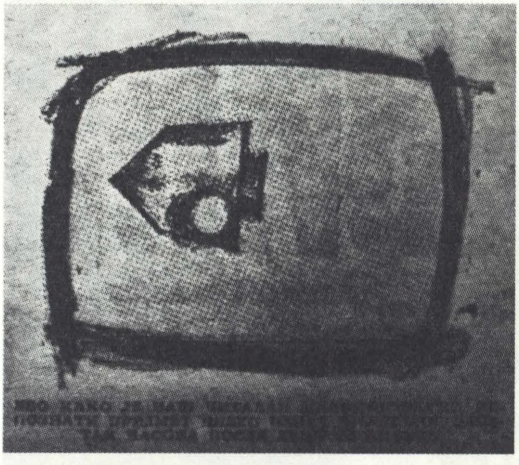

Fig. 2. Tegning af UFO'et, der den 3. okt. 1971 blev iagttaget i kikkert fra Krusevac.

stor åbning, som kom klart frem, da genstanden skiftede position" (se fig. 2). (X) (VECERNJE NOVOSTI, 9. oktober 1971).

4. oktober. „Mandag den 4. oktober så mange indbyggere i Skopje en sølvfarvet genstand. Den bevægede sig langsomt fra vest mod øst. Vi er ganske overbevist om, at det hverken var en flyvende tallerken eller en ballon i klassisk forstand. Genstanden så ud til at være meget lavt nede, men senere blev vi overbevist om, at den befandt sig meget højt oppe. Fire jetmaskiner fløj i fire timer under den, selvom de var meget højt oppe. (I) (VECERNJE NOVOSTI, 20. oktober 1971).

8. oktober. Kontroltårnet i Reka lufthavn rapporterede to ukendte objekter, set kl. 16,55 ved 140 grader og 4–5 km højde. Kontrollen i Krk lufthavn meddelte senere, at de også havde observeret to UFO'er syd for øen. Kl. 18,20 samme dag havde piloten på en YAT Convair 440 på en flyvning fra Pulj til Zagreb også observeret et ukendt objekt. Han fik først øje på UFO'et ved starten fra Pulj lufthavn. Objektet fortsatte mod Pulj.

Et andet objekt blev sporet på radar, da det fløj fra Lenj mod Knin. Farten bedømtes til 750 km i timen. Piloten på YAT Convair maskinen sagde, at objektet, han observerede, først var rhombeformet, det havde kurs 120 grader, og han var ikke i stand til at bedømme farten. (A).

8. oktober. Fredag den 8. oktober omkring kl. 11 om formiddagen bemærkede flere arbejdere fra FAP på himlen over bjerget Bic et ukendt, flyvende fartøj. Nyheden spredtes hurtigt til alle fabrikkens afdelinger, så mange arbejdere forlod et øjeblik arbejdet og – så mod himlen!

Det flyvende fartøj svævede i mere end to timer. Obrad Jecmenica, tekniker i automobilfabrikken, fortalte os, at han havde betragtet den svævende genstand med særlig opmærksomhed og bemærkede, at den var strålende hvid og lignede en kugle, der var skåret noget af. Den flade del vendte nedad og på den øverste del sås en lille kuppel. Efter hvad man kunne se og bedømme med det blotte øje, befandt det flyvende objekt sig i ca. 1.000 meters højde. (VI) (VECERNJE NOVOSTI, 13. oktober 1971).

8. oktober. Dragan Mikesic, skoleelev fra Nis, ville om eftermiddagen den 8. oktober observere Jupiter i sit teleskop, som han selv og en ven havde konstrueret. Imidlertid be-

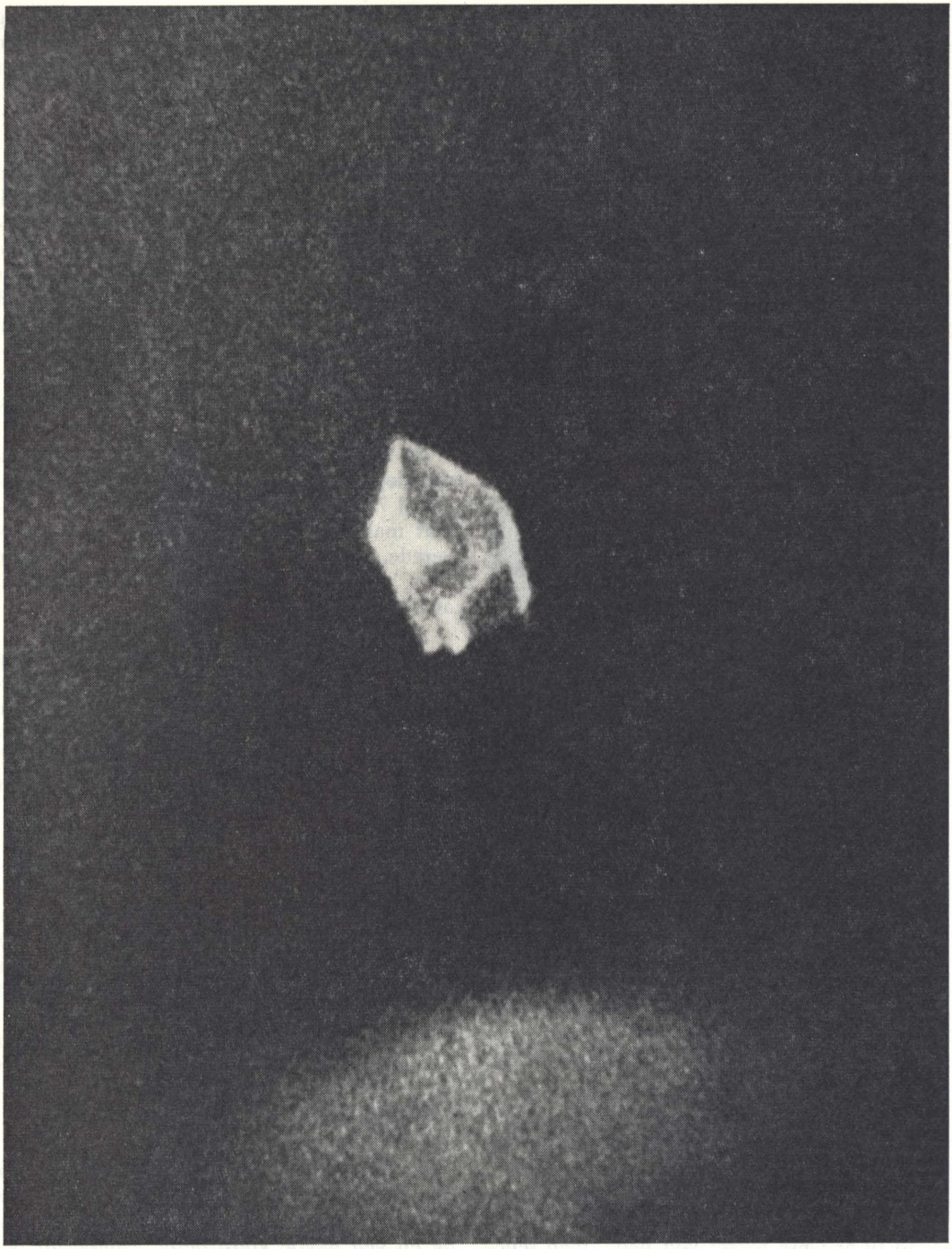

Fig. 3. UFO fotograferet over Nis den 8. okt. 1971.

mærkede han 5 grader nordøst for planeten et meget klart, lysende legeme af form som en femkant. Nogle steder var det meget klartlysende og den største part af det var gennemsigtigt, som om det var lavet af cellofan. Det bevægede sig temmelig hurtigt fra vest mod nordøst.

Efter Mikesics bedste skøn passerede det flyvende fartøj 30 grader i løbet af 60 minutter. Omkring 17,30 skiftede det farve, det blev rødt, lysstyrken aftog og i løbet af 15 minutter blev det usynligt; da befandt det sig 15 grader fra Mars. Fotografiet blev taget ca. kl. 16,30, mens det stadig var femkantet.

– Jeg tror, det var en ballon af uregelmæssig form og meget højt oppe. Efter min mening var det i omkring 50 kilometers højde, men det er naturligvis kun et skøn, og det kan være unøjagtigt, sagde Dragan. (Se fig. 3) (XI) (VECERNJE NOVOSTI, 14. oktober 1971).

8. oktober. Et af vidnerne, som så og fotograferede et mystisk, flyvende fartøj over Pula, en elev fra ottende klasse, Bogoslav Petejan, siger:

– Sammen med min far, mor og nogle naboer så jeg om fredagen mellem 17,30 og 19,45 et trekantet, lysende legeme. Jeg fik det indtryk, at det var pyramideformet og bevægede sig meget langsomt. Jeg fotograferede det gennem en feltkikkert med 22 ganges forstørrelse. Da jeg fremkaldte billedet, så jeg en lille trekant. (XII). I forgårs ringede en af mine venner til mig, fortæller Petejan videre – og fortalte mig, at han havde set et lysende legeme over Pulas skyskraber. Det var omkring kl. 20,35. Også dette flyvende fartøj var trekantet og lysende. Imidlertid var legemet om fredagen sølvfarvet, og senere, da det blev mørkere, var det gult. (XIII) (VECERNJE NOVOSTI, 12. oktober 1971).

8. oktober. To uidentificerede, flyvende objekter sås om fredagen kl. 17,30 over Timocka Krajina. Medlemmer af den akademiske, astronomisk-astronautiske klub i Sarajevo observerede himlen gennem teleskop. Omkring kl. 13 om fredagen så de et trekantet, hvidt legeme, næsten identisk med de objekter, man tre gange tidligere havde set over Sarajevo. (XIV). Efter kl. 16,50 kom endnu et legeme til syne på den vestlige horisont, „hvis udseende og detaljer var helt anderledes end de andre her sete objekter". Det havde en uregelmæssig facon, var klart hvidt og havde lysende kanter. Ifølge klubbens medlemmer så legemet ud til at være massivt og lignede ikke nogen ballon.

– Omkring kl. 17,45 sås en tydelig rød plet på kanten af det flyvende fartøj. Fra plettens midte udsendtes røde gnister. Dette minder om en form for drivkraft. (II) VECERNJE NOVOSTI, 11. oktober 1971).

8. oktober. Nogle landmænd fra Vizinada (halvvejs mellem Pula og Kopar) påstår, at de så flyvende objekter af tallerkenform, og det samme så de i oktober 1967. (VII).

– Da vi betragtede det i de sene eftermiddagstimer, mens Solen var fremme, var det sølvfarvet som en flyvemaskine. Da Solen gik ned og det blev mørkt, havde det farve som ild. (VI) VECERNJE NOVOSTI, 13. oktober 1971).

8. oktober. Et mystisk, flyvende fartøj, som den 8. oktober sås over forskellige dele af Jugoslavien, fløj også over Dalmatien. Amatør-astronomer fra Sibenik fotograferede det, og en amatør-astronom fra Split betragtede det gennem teleskop.

Medlemmer fra den astronomiske afdeling i Sibenik, Kroatien, påstår, de så den ukendte genstand flere gange på byens østlige horisont, og at de fik kigget godt på den. Det flyvende fartøj skiftede form fra rundt til uregelmæssigt femkantet; det ændrede også hastighed, og det var oplyst på den side, der vendte bort fra Solen. Det lykkedes dem at fotografere det flyvende fartøj gennem et teleskop.

Amatørastronomen fra Split, Zvonko Covic, hævder, at han den 8. oktober kl. 17,55 gennem teleskop så et flyvende objekt på

den nordvestlige horisont i en vinkel på 30 grader.

– Det befandt sig et sted midt imellem Solen, der var ved at gå ned, og stjernebilledet Storebjørn. Genstanden funklede som de klareste stjerner. Gennem teleskopet så jeg dets metalglans, og ud fra det gik stråler i flere farver. Da teleskopet kun forstørrede 25 gange, tog jeg et større med 140 ganges forstørrelse, men da jeg fandt genstanden i teleskopet igen, begyndte det desværre gradvist at gå ned i lysstyrke. (XV) (VECERNJE NOVOSTI, 15. oktober 1971).

Omkring 8. oktober. „Vi er elever fra Ia klassen i den aeronautiske skole „Marsal Tito", der ligger ca. 5 km fra Mostar. Vi ved ikke nøjagtigt hvilken dato, men det var omkring 8. oktober vi på den vestlige horisont i en vinkel på 45–60 grader så en flyvende genstand, som ganske ligner den, der er offentliggjort i VJESNIK U SRIJEDU nr. 1017, og det siges, den er set den 16. maj 1970. Tidligt om morgenen kl. 7 observerede vi den sammen med vor lærer i fysik, prof. Zeljko Dzeb. Mens vi observerede faldt forskellige kommentarer. Da der i nabolaget ligger en militærflyveplads, troede vi, det var en meteorologisk ballon. Denne „ballon" blev på stedet omkring 1½ time, hvorefter den forsvandt mod nordvest" (XVI) (VJESNIK U SRIJEDU nr. 1019, 10. november 1971).

11. oktober. Om mandagen, lidt over kl. 15 bemærkede nogle indbyggere fra Maribor en aflang „flyvende tallerken", som først lyste over Meljskosøen og ca. ti minutter senere forsvandt bag bjerget Kalvarije. Den flyvende genstand sås af skoleeleverne Iztok og Mario Bratos.

– Først troede vi ikke på drengene – siger forældrene. – Men senere så vi selv et lysende, aflangt legeme, som svingede frem og tilbage. Vi observerede det også i kikkert. Det lignede en drage. Vi kan ikke sige, hvor højt det var oppe – både øjne og kikkert kan narre én, sagde Zdravko og Heda Bratos. (XVII) (VECERNJE NOVOSTI, 13. oktober 1971).

11. oktober. I går fortalte en læser fra Trbovlje os, at han om mandagen omkring kl. 18 så to ukendte, runde, flyvende objekter af en strålende hvid farve. Disse objekter bevægede sig mod Novo Mesto. (XVIII))VECERNJE NOVOSTI, 13. oktober 1971).

12. oktober blev atter noget observeret fra et fly. En amerikansk rutemaskinepilot på vej over Jugoslavien til London rapporterede at have set et lysende legeme ca. 74 km sydøst for Zagreb. Højden, sagde han, var ca. 11.000 m og objektet var rundt og lignede en meteorologisk ballon, der reflekterede solstrålerne. Kort efter hans rapport var en Boeing 727 Lufthansa rutemaskine på vej fra Frankfurt i Tyskland til Athen, da piloten rapporterede, at han observerede et sølvfarvet objekt, som fløj ca. 1.000 km i timen. Ved en forespørgsel hos den nærmeste meteorologiske station viste det sig, at man havde sendt en ballon op, men at det var umuligt, at objektet kunne have været en ballon, da det fløj mod vinden. Dette UFO blev fulgt i en halv time af radaret i Zagreb lufthavn. Flyvekontrollen i Belgrad bekendtgjorde, at de havde modtaget rapporter både fra fremmede og jugoslaviske piloter. (A).

13. oktober. Sidste onsdag blev der spillet en fodboldkamp i Sid med 200 tilskuere. Pludselig kom der fra nord et hvidt, flyvende fartøj til syne, som set fra jorden var ca. 10 cm i diameter. Derefter dukkede en jetmaskine op med retning mod det flyvende fartøj. Vor korrespondent, Tomislav Rozic, skriver, at spændingen var på sit højeste. Ingen så på kampen, selv fodboldspillerne så mod himlen. Alle tilskuerne ventede en kollision. Imidlertid passerede jetmaskinen lidt senere under den lysende genstand, og først da stod det klart, at det ukendte legeme befandt sig i stor højde. Fra fodboldpladsen kunne det flyvende fartøj ses i omkring 45 minutter. Det fløj mod Belgrad. Fra hvidt skiftede det farve til orange og forsvandt. (III) (VECERNJE NOVOSTI, 19. oktober 1971).

16. oktober. Denne dato meddelte aviserne nedfald af „et system af instrumenter" i nærheden af en bosnisk landsby. Instrumenterne, deriblandt et antennelignende apparat, blev pakket sammen og taget med af folk fra luftvåbnet. Skønt datoen for nedfaldet ikke er oplyst, sagde aviserne, at eksperter i det jugoslaviske luftvåben endnu ikke havde været i stand til at identificere dem. Man spekulerede imidlertid meget over, om det kunne dreje sig om en instrumentbeholder fra en forsknings- eller „spionballon". I et interview med bladet VECERNJE NOVOSTI, sagde general Roglic fra luftvåbnet: „Det vil være farligt at fortælle offentligheden om UFO'ernes oprindelse." (A).

Datoen ikke opgivet. Vor korrespondent i Modrica, Nikola Stanic, fortæller, at to lærlinge over Bosanska Posavina så et flyvende fartøj, som lignede tyk røg og bevægede sig som en bølge i vandet. De andre tilfældigt tilstedeværende, som så den samme genstand, hævder, at den var 1 km lang og kun 1 m bred. (IV).

Landmændene fra omegnen af Kladar beskrev på lignende måde et mærkeligt fænomen og erklærede, at det flyvende fartøj forstyrrede køerne, fårene og andre dyr, og hønsene støjede. Alle er enige om, at det ukendte legeme sås over Bosanska Posavina i ca. 15 minutter, og at det fløj bort mod nord. (V) (VECERNJE NOVOSTI, 19. oktober 1971).

– – –

Af de anførte rapporter kan man se, at øjenvidnerne beskriver tre slags UFO'er:

1. Ikke angivne former,
2. UFO'er, der ikke ligner Sarajevo-typen,
3. UFO'er af Sarajevo-typen.

1. *Ikke angivne former:*

I. Genstand af sølvfarve. Det viste sig at være meget længere væk, end man troede.

II. UFO af uregelmæssig form, klart hvidt i farven og med lysende kanter. Det var massivt og solidt og lignede ikke en ballon. På kanten af dette UFO kom en tydelig rød plet til syne; fra plettens centrum udsendtes rødlige gnister.

III. Et hvidt, flyvende fartøj; før det forsvandt blev det orange. Det forekom meget nærmere, end det virkelig var.

IV. Et flyvende fartøj lig en tyk røg med bevægelser som bølger. Andre observatører hævder, at legemet var 1 km langt og 1 m bredt.

V. Et flyvende fartøj lig IV; det forstyrrede køer, får og andre dyr, og hønsene støjede.

I tilfældene I og III er der en del subjektivitet ved bedømmelsen af UFO'ernes afstand. Dette forekommer naturligvis, da UFO'erne er ukendte objekter, ligesom virkningerne fra dem er ukendte. F. eks. beskrives ved UFO IV naturligvis udstødnings- eller dampstriben, som fremdriftsmidlet har efterladt, ikke selve UFO'ets længde.

2. *UFO'er, der ikke ligner Sarajevo-typen:*

VI. Et hvidt, lysende objekt; det lignede en afskåret kugle. Den plane del vendte nedad, den øverste del var en lille kuppel.

VII. Flyvende genstande af tallerkenform.

VIII. To runde, flyvende objekter med en meget kraftig, hvid farve.

Det er UFO'er af facon som en halvkugle, tallerken eller bold. Fra kanterne udlades nedadrettet udstødning. Hvis fremdriftsmekanismen er synlig, har den form som en cylinder.

Disse UFO'er er ifølge deres kendetegn lig med UFO'erne af Sarajevo-typen; de adskiller sig kun i den detalje, at den underste del er en kegle eller to kegler sat sammen ved randene. Fra randen af de kegleformede UFO'er, som fra alle runde UFO'er, udlades nedadrettet udstødning, som kan være både synlig og usynlig.

3. *UFO'er af Sarajevo-typen:*

IX. Et flyvende fartøj, trekantet og metalskinnende. Der foreligger den oplysning, at vinklerne var stumpe. (VRESJNIK U SRIJEDU nr. 1017).

X. En genstand, hvis krop bestod af et kort kegleformet legeme, på hvis korteste si-

de var en kegleformet top, og på hvis bagside der var en lille udbygning (fig. 2). Det så ud til at skifte facon og udsende eget lys.

XI. Lysende, femkantet legeme. Nogle steder var det meget lysende, men størstedelen af det var gennemsigtigt som af cellofan. Fotograferet. På fotografiet, som er godt, findes der flere ting at analysere (se fig. 3).

XII. Trekantet sølvagtigt, lysende legeme. Vidnet havde det indtryk, at det havde form som en pyramide. Da det blev mørkt, blev UFO'et gult som ild. Fotograferet. På fotografiet ses en lille trekant.

XIII. Lysende, trekantet legeme.

XIV. Trekantet, hvidt legeme af Sarajevotypen.

XV. Flyvende fartøj, som skiftede facon fra rundt til uregelmæssigt femkantet. Det ændrede fart og var oplyst på den side, der vendte væk fra Solen. Det var metalskinnende og flerfarvede stråler udgik fra randene.

XVI. En flyvende genstand, som var lysende og trekantet.

XVII. Lysende, aflangt legeme, som svingede frem og tilbage. Det lignede en drage.

Hvis konklusionerne om Sarajevo-UFO'et fra 18. oktober 1968, offentliggjort i UFO-NYT nr. 4, 1971, er korrekte, kan man se, at de beskrevne UFO'er har form som en kegle eller to kegler sat sammen ved basis. På nogle af dem ses udstødning, der udsendes fra kanterne og nedad og giver indtryk af en femkant. Dette ses tydeligt på fotografiet af UFO XI, taget af Dragan Mikesic (fig. 3). Også journalisterne har bemærket ligheden mellem dette UFO, og det, der blev fotograferet over Sarajevo den 18. oktober 1968:

„Gennem et teleskop, konstrueret af skoleeleven Dragan Mikesic fra Nis, fotograferede han den 8. oktober et flyvende legeme. På fotografiet ses det, at genstanden er gennemsigtig og har facon som en trapez endende med en pyramide.

For tre år siden, den 18. oktober 1968, fotograferede medlemmer af den akademiske, astronomisk-astronautiske klub i Sarajevo gennem et teleskop et flyvende legeme, der svævede over Trebevic (fig. 1). Når man sammenligner disse fotografier, forsvinder al tvivl. De flyvende fartøjer har nøjagtig samme form. For tre år siden antog de medlemmer af Sarajevo-klubben, som observerede det flyvende fartøj, at det var en ballon. Imidlertid lykkedes det ikke, trods alle anstrengelser, at finde ud af, hvorfra ballonen stammede. Det er kun fastslået, at den ikke er opsendt i Jugoslavien.

Mens skoleeleven fra Nis observerede det flyvende fartøj, bemærkede han flere interessante ting. Legemet var i ca. 50 km højde, og under den 1 time lange observation gennemløb det en vinkel på 30 grader. Det vil sige, at det bevægede sig med en gennemsnitsfart på ca. 26 km i timen. Alle indtil nu indsamlede kendsgerninger stemmer med ballonteorien. Mikesic erklærede, at legemet skiftede facon. Det er let at forklare. Hvis det flyvende fartøj drejede sig, ville det set fra jorden ændre form.

Ifølge billederne taget i Nis og Sarajevo samt observatørernes beskrivelser, er der ingen tvivl om, at det er balloner. Mikesic observerede det flyvende legeme fra kl. 16,30 til 17,45. Legemet befandt sig nordøst for Nis." (VECERNJE NOVOSTI, 16. oktober 1971).

I artiklen i UFO-NYT fremsatte jeg alle kendte data om Sarajevo-UFO'et fra 1968; der er også offentliggjort to fotografier af dette UFO. I artiklen gjorde jeg forsøg på at forklare Sarajevo-UFO'ets form og natur, og sammenlignede det med en tænkt flyvende maskine. Jeg vil i et kommende nummer fremsætte hovedtrækkene ved denne tænkte flyvende maskine.

Oversættelse: B.K.

BESTIL UFO-MÆRKATER NU !

og reklamér for UFO-sagen

Flight 117

2. del

af Donald E. Keyhoe

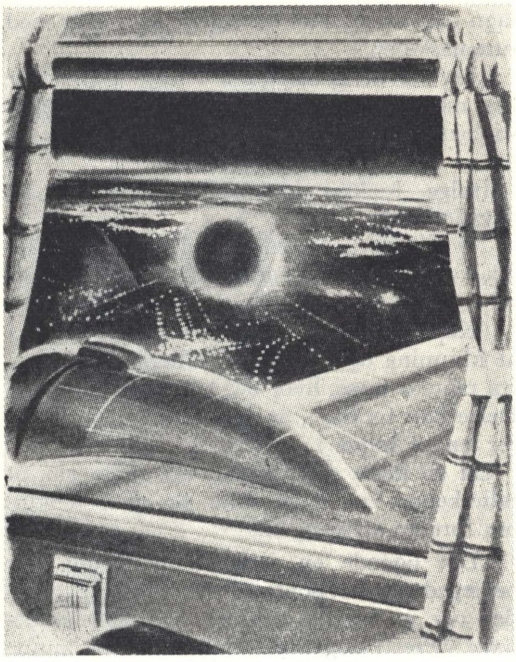

En passager, Samuel N. Miller, direktør for Goodmann Jewelry Company i St. Paul, Minnesota, berettede det samme som stewardessen:

„Jeg har moret mig over historierne siden 1947, men det gør jeg ikke mere nu. Jeg så helt sikkert tallerkenen – også før stewardessen sagde noget."

Miller sad i venstre side, nær vingen. Idet han så op fra et ugeblad, bemærkede han et besynderligt rødt lysskær udenfor i styrbords side.

„Det havde farve som et neonskilt", således beskrev han det for mig. „Jeg troede først, det var et reklameluftskib. Så kom det nærmere, og jeg så det var diskosformet. Det blinkede ikke som et neonskilt – det var ensartet i farven, bare en stor, rød skive."

Straks herefter drejede flyvemaskinen, da kajtajn Adickes gjorde det første forsøg på at nærme sig objektet.

„Det var ikke brat – bare en blød vending," sagde Miller. „Straks efter begyndte stewardessens signal at blinke, og hun løb op ad midtergangen."

Resten af hans fortælling stemte overens med mandskabets med undtagelse af tidsbedømmelsen. Han mente, han havde betragtet tallerkenen i næsten femten minutter; piloterne anslår det til otte minutter. Da jeg spurgte ham, hvad han mente, det havde været, indrømmede han, at han ikke vidste det.

„Jeg kan ikke tro, det er en hemmelig opfindelse af vore", sagde han. „Det ville være ret så dumt at flyve med den så nær rutemaskiner, hvor alle kan se og tale om den."

Clifford H. Jenkins, en teknisk tilsynsførende fra Boeing Airplane Company's Seattle afdeling, gav en beskrivelse, der adskilte sig væsentligt fra de andres. Mr. Jenkins så objektet lige over den forreste kant på den højre vinge.

„Jeg har aldrig set noget lignende før," sagde han med eftertryk. „Det lignede en række vinduer, der lyste dybrødt. Det havde ingen blinkende lys eller positionslys som en almindelig flyvemaskine."

„Kunne De skelne adskilte vinduer? spurgte jeg ham.

„Nej, det lignede vinduer, der ved afstanden blandedes sammen til et solidt rødt bånd. Genstanden holdt sig fuldstændig roligt uden at svinge, så vidt jeg kunne se."

Lige før kaptajn Adickes kom tilbage, sagde Mr. Jenkins, hældede flyet ret skarpt mod højre, men tallerkenens vinkel i forhold til DC-3'erens syntes ikke at forandre sig. (Det understøtter faktisk piloternes ud-

sagn om, at objektet bevægede sig i takt med rutemaskinen.)

„Jeg havde genstanden i sigte i tre eller fire minutter," sagde Jenkins. „Dens tophastighed var tydeligt meget højere end vor, for vi sakkede hurtigt agterud."

Ifølge Jenkins forsvandt tallerkenen på parallel kurs.

„Udseendet ændrede sig ikke – og heller ikke vinklen. Genstanden aftog bare i størrelse, indtil den var ude af syne i mørket."

(Kaptajn Adickes understregede senere, at Manning og han havde tallerkenen i sigte fra planets næse, hvor det kunne ses længere. Dette kan forklare, at Jenkins ikke så objektet ændre højde.)

Da de fleste af vidnerne var enige om, at tallerkenen var rund, talte jeg med Jenkins om formen en gang til.

„Det lignede en rødglødende stang, der bevægede sig horisontalt," svarede han.„ Hvis det *var* en række vinduer, må genstanden have været i nogen afstand, for at de kunne flyde sammen på den måde."

(Kaptajn Adickes har ment, at rutemaskinens oplyste kabine måske kan have gjort det vanskeligt at se klart, medmindre passagererne sad nær ved et styrbords vindue. Jenkins og hans sidemand, Bourland, sad ved midtergangen, 60 cm eller mere fra vinduet. Det er muligt, at dette er grunden til forskellen i beskrivelsen: Jenkins kan ubevidst have forsøgt at få en udtværet rød masse til at passe med en almindelig række flyvinduer. Ellers synes det at være en af disse gådefulde uoverensstemmelser, der ofte findes i en gruppes rapporter om ulykker og andre ophidsende hændelser. Miller var f. eks. ikke nærmere end Jenkins, og dog så han klart objektet som en skive.)

„Det var afgjort ikke en hallucination", sammenfattede Jenkins sin mening, "for der var mindst en halv snes personer, der så det. Det var ingen kendt form for luftfartøj. Det kan ikke have været et meteor – det var for langsomt, og desuden fløj det horisontalt.

Det kan have været noget, De forenede Stater har opfundet, som de ikke bryder sig om at bekendtgøre. Eller det kan være, at sådanne genstande, som nogle mennesker tror, kommer fra en anden planet."

Jenkins fortalte mig, at Dean C. Bourland fra Boeing's Wichita afdeling også havde set det mystiske objekt, men han var ikke sikker på, om Bourlands beskrivelse stemte overens med hans. Jeg prøvede at få fat på Bourland i Wichita, men han var på ferie.

Efter nogen vanskelighed fandt jeg ud af, hvem den passager var, der havde sovet i det højre forreste sæde. Han viste sig at være Edward J. Fitzgerald, vicepræsident og salgsdirektør for Metal Parts & Eqipment Company, Chicago. „Jeg gik glip af noget af det spændende", sagde Mr. Fitzgerald. „Jeg sov fast, indtil piloten vækkede mig. Han lænede sig ind over mig, og to mænd lå på knæ i midtergangen og stirrede ud af vinduet. Piloten bad mig se ud på tallerkenen – han sagde, han ønskede at få mange vidner, så folk ikke skulle tro, han var gal.

Da jeg vendte mig, så jeg dette mærkelige røde lysskær i højde med vingespidsen. Virkningen var naturligvis forvirrende, efter at være blevet vækket så pludseligt. Genstanden virkede rund, omend måske ikke som en perfekt cirkel. Jeg bedømte den til at være ca. to hundrede meter borte, men det er kun gætteri.

Piloten begyndte at forklare, hvordan de havde fået øje på genstanden; så så han, at den trak sig bort forude. Han gik tilbage til cockpittet, og et øjeblik senere krængede flyet mod højre. „Tallerkenen", eller hvad det var, satte forten op og dykkede derefter lidt. Alt i alt så jeg den i ca. tredive sekunder, før den forsvandt."

„Så De vinduer eller noget andet, der havde lighed med et fly?" spurgte jeg ham.

„Nej, den lignede slet ikke et fly," sagde Fitzgerald afgjort. „Det var et meget mærkeligt objekt – næsten uhyggeligt."

Fem funktionærer fra International Harvester Company, som var passagerer på flyvning 117, nægtede at lade sig interviewe: om dette var for at opretholde firmaets værdighed, eller det var noget, de personligt foretrak, er ikke fastslået. To af disse funktionærer arbejdede i Chicago-afdelingen – en Mr.

Gelzer og en Mr. Irwin. De andre kom fra Springfield afdelingen, Ohio – Mr. Drum, afdelingens leder, Mr. Anderson, inspektør og en Mr. Smith; forbogstaverne er ukendte.

På trods af deres kollektive vægring, fik jeg senere at vide, at to eller flere af denne gruppe faktisk så den flyvende tallerken. Andre vidner fortalte mig om Harvestermændenes kommentarer. En af dem mente, den var rund, en anden oval. Begge var enige om det mystiske udseende, det højrøde lysskær og hastigheden.

En anden passager fra Chicago, Harold C. Weimer, fra 5028 Windsor Avenue, meddelte, at han ikke så tallerkenen. Han sad bagude i venstre side; da han så ud, var objektet forsvundet. (Det var Weimar, der foreslog smelteovnsforklaringen, se UFO-NYT nr. 1, 1972, side 18).

Tallerkenen blev også set af Martin Nerat, en funktionær fra Schwerman Trucking Company i Milwaukee. Da stewardessen havde afgivet sin melding, gik Nerat tværs over midtergangen og så ud af et styrbords vindue. Lige som de andre vidner blev han forbløffet over det mystiske objekt.

Da jeg talte med ham, sagde Nerat, at det højrøde lysskær havde forhindret ham i at se nogen tydelig form. Han var enig med piloterne med hensyn til tallerkenens manøvrer.

„Hver gang flyet drejede hen mod den, trak genstanden sig bort. Den gik til slut meget hurtigere end vi. Jeg ved ikke, hvad det var, men det var ikke en flyvemaskine."

Der var yderligere fem passagerer ombord i flyvning 117, men deres adresser er ukendte. Navnene er: Bercler, Guttfred, Kehma, Moran og Moseley. TRUE ville meget gerne have rapporter fra disse passagerer, så beretningen kan blive komplet. Alle nye oplysninger, de kan fremkomme med, vil blive offentliggjort senere i TRUE's brevsektion.

Flyvning 117 hændelsen har haft en vigtig virkning. Denne omhyggeligt observerede iagttagelse af TWA piloter og passagerer har gjort indtryk på mange amerikanere. Blandt dem, der fremsatte offentlige udtalelser efter begivenheden, var kaptajn Eddie Rickenbacker, præsident for Eastern Air Lines. I en United Press artikel fra Savannah, Georgia, sagde kaptajn Rickenbacker som kommentar til tallerkenerne:

„Der må være noget om det, eftersom så mange pålidelige personer har afgivet rapporter om dem."

Imidlertid havde kaptajn Rickenbacker øjensynlig mistanke om, at tallerkenerne kunne være amerikanske styrede missiler. Da jeg interwiewede kaptajn Adickes, nævnede jeg Rickenbackers kommentar, og jeg fandt, at han havde samme teori.

„Jeg tror, at genstanden var udstyret med en form for afvisningsradar", sagde Adickes, „så den kunne holde sig i en vis afstand fra rutemaskiner og andre fly."

Den styrede-missil forklaring er naturligvis ikke ny. Militæret og Det hvide Hus har eftertrykkeligt benægtet, at tallerkenerne er en amerikansk opfindelse, men nogle amerikanere betragter det som et røgslør, der skal skjule et hemmeligt våben.

For at efterkontrollere, gik jeg til den største autoritet for styrede missiler i USA, kaptajn Delmer S. Fahrney, U. S. N. Kaptajn Fahrney begyndte sine eksperimenter med styrede missiler til flåden i 1936. Fjernsynsøje-missilet konstrueredes og udvikledes af Fahrney og hans teknikere. Alle senere konstruktioner til hæren og luftvåbenet er udviklet udfra kaptajn Fahrneys første arbejder.

Som chef for Naval Air Guided Missile Test Station i Point Mugu, Californien, udveksler kaptajn Fahrney top-secret informationer med begge de andre tjenestegrene.

„Jeg kan sige Dem rent ud, at de flyvende tallerkener ikke er styrede missiler fra flåden, hæren eller luftvåbenet", sagde han, da jeg interviewede ham i Washington. „Ingen officer, ansvarlig for raketter ville være så dum at afprøve en opfindelse nær luftruter og over byer. Det ville være en kriminel skødesløshed – en mekanisk fejl kunne skabe livsfare. Selv når vi opsender et missil over havet, rydder vi forsøgsområdet og følger det operationen igennem."

Admiral Calvin Bolster fra flådens flyvekontor gav mig den samme personlige forsikring med hensyn til de amerikanske styrede fly af avanceret konstruktion.

„Hvis de flyvende tallerkener eksisterer", sagde han, „er de ikke noget, vi har lavet."

Andre høje talsmænd fra forsvaret har understreget, at sådanne top-secret opfindelser, selv hvis de var styrede, næppe ville blive afprøvet på lykke og fromme over hele USA, Canada, Mexico og andre lande, hvor tallerkener hyppigt er iagttaget.

TRUE, august 1950 /BK.

1. del af beretningen stod i UFO-NYT nr. 1, 1972, side 15 – 19.

Spændende landing i Dinan

J. Cresson.

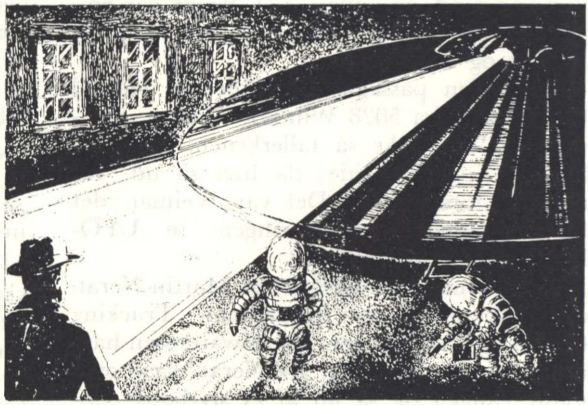

En hidtil ikke omtalt historie, som siges at have fundet sted i Cotes-du-Nord, Frankrig i 1955. Fra „Lumieres dans la Nuit" nr. 106 fra juni 1970. Oversat af Gordon Creighton.

En lørdag i maj 1955 var Monsieur Droguet på vej hjem fra biografen omkring kl. 11.45 om aftenen. Han boede dengang i en bolig tilhørende pigekollegiet i Dinan. (48 grader 28 min. nordlig bredde, 2 grader 2 min. vestlig længde).

Han afbrød turen for at besøge en ven på Place du Clos og nåede hjem ca. femten minutter efter midnat.

Han åbnede den lille dør, der førte ind til en af kollegiets gårdspladser. Døren, som er af metal, gjorde en del støj, da den smækkede, og han havde næppe haft tid til at låse den igen og tage nogle få skridt, da han blev badet i lys. En slags blågrøn stråle var rettet mod ham og blændede ham så fuldstændigt, at han for et øjeblik var helt ude af stand til at se noget. Han var meget bange, hans knæ rystede, og han følte hårene rejse sig på hovedet.

Nogle få sekunder efter denne skærende lysstråle tændtes, vænnede hans øjne sig til lyset, og M. Droguet kunne skelne et enormt objekt, som hang fuldstændig stille i en højde af ca. 1½ meter over jorden i gården. Han var overrasket over, at en sådan maskine kunne holde sig svævende i luften på denne måde. Han hørte ikke en lyd, men følte blot en slags stadig vibration.

Pludselig så han, at der var to væsenere ved maskinen. De var klædt i et udstyr, der gjorde det sandsynligt, at de ikke havde hørt ham komme ind i gården. I det mindste var det hans tanke, for de to væsener synes at ignorere ham.

Han følte sin frygt vokse, og ville hellere end gerne være flygtet, men han var bogstavelig talt „naglet til stedet" og således ude af stand til at tilbagelægge den afstand på seks meter, der skilte ham fra den dør, han skulle ud af. Senere kunne han ikke sige nøjagtigt, om det var hans frygt, der havde lammet ham eller virkningen af den blågrønne stråle, der var rettet mod ham.

De to væsener var klædt i en slags metallisk grå overalls, og de lignede noget de „små mænd" i annoncerne for Michelin dæk. Han kunne ikke se deres hoveder, som var indesluttet i store hjelme. Deres hænder var ikke bare, men dækket af en slags handsker. På maven havde hver af dem en sort æske, hvorfra mange ledninger udgik. Et af væsenerne var optaget af at samle noget op her og der fra jorden (sandsynligvis småsten). Den anden undersøgte omgivelserne, og engang bøjede han sig for at se ind ad et vindue, bag hvilket der fandtes en udtjent ovn.

Vidnet havde det meget klare indtryk, at der var nogen, der betragtede ham inde fra maskinen og var ansvarlig for den klare lysstråle. Dengang forekom det ham at vare længe, men bagefter bedømte han, at hele observationen i det allerhøjeste havde varet nogle få minutter og i hvert fald ikke mere end et kvarter.

Da denne tid var gået, gik de to skikkelser hen mod maskinen, og han så, at der på undersiden af fartøjet var et sort hul, hvorfra der hang en metallisk stige på nogle få trin. De to væsener var ikke særligt høje – ca. 1,60 m, anslog han. De gik med vanskelighed ligesom dykkere med deres blysåler. Det var svært for dem at bevæge sig.

Lige idet de gik ind i fartøjet, hørte M. Droguet tydeligt en metallisk lyd fra deres fødder, når de gik. Da de var gået ind i fartøjet, blev stigen trukket ind, og han hørte en lyd som om der blev suget luft ind. Han mærkede uro i luften, en sugende fornemmelse. Maskinen, stadig oplyst, steg lodret til vejrs over trætophøjde uden en lyd. Han kunne nu se det store hul i midten af fartøjets underparti og bemærkede, det var rundt. Fartøjet roterede meget hurtigt, men det sorte hul syntes ikke at bevæge sig.

Da maskinen havde nået trætophøjde, gik lysene ud. M. Droguet blev sig selv igen og fløj afsted lige ind til sin bolig. I flere dage stod hans nerver på højkant som følge af oplevelsen, der havde gjort ham så bange, som han aldrig før havde været.

Da han var klar over, at ingen ville tro på hans historie, fortalte han den kun til sin kone og til nogle pålidelige venner. Pigekollegiets rektor blev dengang underrettet, og hun rådede Monsieur Droguet til ikke at bekendtgøre affæren, da det kunne forårsage en „skandale".

Før sin oplevelse havde Monsieur Droguet ikke haft nogen som helst tro på eksistensen af flyvende tallerkener og plejede at le af dem. Han har sandelig skiftet mening nu.

Det var kun ved et rent held, at jeg, femten år efter observationen, hørte om den.

Bemærkning fra udgiveren af L.D.L.N.:

Det var ikke held alene. Mons. Cresson spurgte ud og undersøgte, og som han bevægede sig omkring hørte han om en masse, som vi senere skal høre tale om. Selv de mest trivielle forespørgsler, også om begivenheder fra fortiden, hjælper til opdagelsen af kontakter, og disse kontakter kan have nogle virkelige overraskelser til os. . . Vor ven Tyrode skrev engang til os, at han var gået ud for at undersøge to sager og kom tilbage med otte. Folk skriver ofte og fortæller os, at der intet sker i deres område. Det er simpelthen ikke sandt; hver gang en dygtig forsker går ud på sine runder, kommer han tilbage med en høst af fakta. Kendsgerningerne løber ikke efter forskeren. Det er *ham,* der må gå ud og lede efter *dem.*

Geologi:

Som ekspert på feltet har M. Cresson sendt os en detaljeret rapport, hvorfra vi giver nogle få passager.

Kollegiet er rejst på et sted, hvor forskellige former for terræn mødes. Mod nordøst flaget granitholdigt granulit. Mod sydvest granulit.

Hele vejen rundt findes en vulkansk „skorsten" eller hals af basaltklipper, Ca. seks km mod sydøst er der sølvholdigt kvarts, som man har udnyttet. Den samme egn indeholder uraniumholdige aflejringer, som er blevet undersøgt af Dr. Roptin fra Dinan.

Dinan ligger på en antiklinal bølgeform. Der er ingen forkastning, ifølge Geologisk Blad nr. 60. Jorden er næsten alle steder kiselholdig, og der findes kun lidt skov.

FSR, supplement one, okt. 70 /BK.

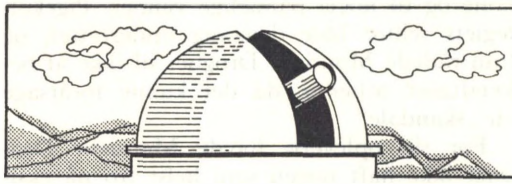

Videnskab - Rumfart

Mere om Mars

Russerne enig med amerikanerne

Det russiske Mars-3 landingsmodul foretog en halvhård landing, idet det ramte planetens overflade med en fart af ca. 21 meter i sekundet og heldigt modstod et tryk på 500 g, har amerikanske videnskabsmænd udregnet.

Baseret på analyser af de oplysninger, russerne er fremkommet med, mener de amerikanske videnskabsmænd nu, at rumfartøjet og dets interne systemer som helhed konstrueredes til at modstå et tryk på op til 1000 g.

Den russiske rumkapsel landede på Mars den 2. december og transmitterede signaler til Jorden via Mars-3 omløbsfartøjet i flere minutter. De sidste 20 sekunder af transmissionen bestod af fjernsynssignaler, som dog ikke fortsatte længe nok til at frembringe et billede.

Ligesom Mars-3 landingsmodulet er Martin Marietta Viking, der efter beregningerne skal lande blødt, konstrueret til et tryk på 13 g, når dets landing på Mars skal finde sted i 1975. Vikings landingsmodul vil gå ned fra en apocentrisk bane, mens Mars-3 gik direkte ned fra Jord-Mars banen.

Mars-3 landingsmodulet stødte på et tryk fra den marsiske atmosfære på gennemsnitligt 5-7 millibar. Lavere tryk ville have resulteret i en hårdere landing og russerne havde forudset helt ned til 3 millibar ved konstruktion af rumfartøjet.

Mens data-transmissionen fra Mars-2's og Mars-3's omløbsfartøjer er blevet bemærkelsesværdigt langsommere, fortsatte sovjettiske videnskabsmænd sidste uge med at bekendtgøre nogle af deres opdagelser. De sagde, at den nyligt overståede støvstorm på planeten nåede en højde af 6,4-9,7 km. fra overfladen.

Russerne erklærede også, at de havde modtaget temperatur-, fugtigheds- og overfladelysmålinger fra en tidligere uudforsket egn på den sydlige halvkugle af Mars under den 65. breddegrad, samt fra nogle nordlige ækvatoriale egne så langt som 20 grader fra ækvator.

Temperaturen på Marspolen blev af russerne opgivet til omkring –99 grader C. Maksimale dagtemperaturer målt midt i de sydlige regioner var ca. –18 grader C.

ej./BK.

UFO'ER OG DYR

Cabo Frio, Brasilien (10,30 p. m. en aften i september 1956).

Sr. O. Guarichi spadserede på stranden med sine hunde, da han så et objekt komme ind fra havet og lande. To mænd, 1,80 m høje, med metallisk udseende uniformer, kom ud af det og begyndte at opsamle genstande fra stranden. De udvekslede fagter med ham. Da han nærmede sig det tyve meter store fartøj, trak en af hans hunde sig tilbage.

Jacque Vallee: Nr. 385, A Century of Landings. /BK.

Mariner-fotografier viser tegn på erosion

Erosionsmønstre lig floder på Jorden på plateau-randene, der kanter en 80 km bred dal med stejle sider, er en af Mariner 9's nye og enestående opdagelser under den fotografiske mission. JPL-teknikerne udtalte, at ligheden med Jordens flodsystemer rimeligvis er tilsyneladende, eftersom nogle af de forgrenede canyons faktisk er lukkede sænkninger. Vulkansk forårsagede udskridninger af overfladen og erosion af marsvinde menes at være forklaringen. Imidlertid kunne man tænke sig en anden fortolkning – nemlig den, at canyons, der er fyldt med klippestykker ved mundingen, er typiske tegn på vanderosion. Det kan sammenlignes med erosion i jordiske golde eller ørkenagtige egne, hvor sjældne, men undertiden heftige regnskyl, udvasker grenlignende canoyns i højlandet, der iøvrigt forbliver tørt. Sådanne floduddvaskninger skaber også store opskyllede vifter af sand og jord på dalbunden rundt om canyonmundingerne. En foldet, central højderyg i den marsiske dalbund går stort set parallel med dalens rand. Pilene (til højre) markerer en lang række kratere, der ligner dem, der fandtes på Månen. Antagelig er de resultatet af udsivning af luftarter gennem en sprække i overfladen. Dalen ligger i Tithonius Lacus, 480 km. syd for marsækvatoren.

AKTIV PLANET

Pasadena, Californien. – De første fotografier taget af Mariner 9 rumfartøjet på dets længe udsatte kortlægningsopgave giver stadig sikrere beviser på, at Mars er et legeme i udvikling snarere end en død planet.

Rumkapslen gik i marsomløb, mens marssommeren var på sit højeste på de sydlige breddegrader, hvor lysets indfaldsvinkel er fordelagtig til fotografiske formål.

Harold Masursky, geolog og gruppeleder

for opgavens fjernsynseksperimenter, havde tidligere udkastet den teori, at Mars er en geokemisk udviklet planet med en geologisk historie, der på mange måder ligner Jordens og Månens. Masursky, som fra visse sider er blevet kritiseret for sine hurtige konklusioner, modtager nu stigende støtte for sine teorier i de langt bedre seneste billeder. Han havde baseret sit synspunkt på eksistensen af kratere, som syntes at være af vulkansk oprindelse, og på en lang række silikater, opdaget af det infrarøde interferometer spektrometer.

De mange erosionstræk, som man nyligt har observeret på Mars er „vilde og sælsomme", ifølge Bruce C. Murray, en videnskabsmand fra Det californiske teknologiske Institut, der er delagtig i flere Mariner 9 undersøgelser. Erosionsprocesserne på Mars viser resultater, der ligner, hvad vi kender fra Jorden, skønt årsagerne må være helt forskellige, sagde Murray. „Jeg troede ikke, at sådanne hurtige erosionsforandringer var mulige i den tynde marsiske atmosfære" i løbet af så kort en periode, fortsatte han. Erosionen hænger sammen med atmosfæriske forandringer, men hvordan vides endnu ikke.

Tidligere Mariner passager viste træk, der kunne stamme fra erosion, men det er ikke muligt at afgøre, om den har fundet sted over lange eller korte tidsperioder. Mariner 9 fotografier antyder, at megen erosion har fundet sted siden Mariner 6 og 7 passerede planeten, sagde Murray. Mars fremviser også en yderst broget blanding af fysiske træk; der er områder, der er eroderet, områder, der viser indre aktivitet – muligvis vulkansk – og egne, der hovedsageligt synes at ligge hen i urtilstand. Forskelligartede træk er langt mere udtalt på Mars end på Jorden og Månen, bemærkede han.

Murray mener, at der forekommer geologisk ny, indre aktivitet, som rimeligvis er vulkansk, som det sammenfaldne materiale eller calderas tyder på. Han mener imidlertid, det er for tidligt at sige, om disse træk er vulkanske, eller om man i det hele taget kan sammenligne dem med jordisk vulkanaktivitet.

Hvis Mariner 9 fuldender sin opgave, vil dækningen af Mars stort set kunne sammenlignes med Månens omkring 1959. „De idéer, der herskede om Månen i 1959, er ikke så meget værd, når man nu ser tilbage på dem", bemærkede Murray. Som med Månen vil det blive nødvendigt at bringe prøver med tilbage, for at opnå fuld forståelse af planeten.

Mørke uregelmæssige områder

Nye Mariner 9 billeder fremviste også uregelmæssige områder, som man ikke tidligere havde observeret. Det største af dem var omkring 700 km i tværsnit og ligger på Phaethontis egnen på den sydlige halvkugle. Nogle af disse mørke pletter ligger nede i kratere og andre synes at dække og flyde ovenud af kratere. Disse pletter er nye mysterier for planetforskerne.

Opklaringen ser ud til ligefrem at skyldes, at støvet lægger sig, med de største partikler først. Støvstormen blev observeret fra Jorden, da den begyndte sidst i september.

Under støvstormen brugte man det ultraviolette instrument til at undersøge den øvre atmosfære af Mars. Brint- og iltatomer er hver dag blevet observeret i den øvre atmosfære i samme kvantiteter som observeredes ved passagen i 1969, sagde Barth. Dette er forbavsende, da støvdækket efter hvad man skulle tro ville have afskærmet atmosfæren fra overfladens kilder til grundstofferne.

Brint- og iltatomerne kunne komme enten fra den marsiske vanddamp, som på vej gennem atmosfæren gennemgår en indviklet række processer, eller fra andre kemikalier. I Jordens atmosfære udledes nogle brintatomer af metan.

Det ultraviolette spektrometer har observeret omtrent den samme mængde brintatomer som i Jordens atmosfære, men væsentligt færre iltatomer.

Instrumentet har også opdaget:

- Temperatur-svingninger på 10–20 pct. i den øvre atmosfære på Mars i en højde af 100 til 250 km.
- Mars' atmosfæriske temperaturer ændres ved solaktivitet. Man arbejder på at finde ud af sammenhængen.

– Støvpartiklerne er røde, „set" med instrumenterne. Den røde farve kan stå for en hel række materialer på Jorden.

Opklaring af støvstormen på Mars' overflade ses tydeligt på dette Mariner 9 fotografi af Nix Olympica egnen taget den 7. januar. Billedet, der dækker et areal på 43,4x55,5 km, har træk, der kan minde om områder med lavastrømme på Jorden. Beskaffenheden og talrige små tværgående aflange flige tyder på, at materiale muligvis er flydt ned ad skrænterne og bort fra den centrale kratersamling. Bemærk det store højdedrag med det uregelmæssige brud på toppen.

Der pilles ved tabu'erne...

Pasadena, Californien. – Træk fra Mars, der ligner jordiske geologiske formationer, dannet af rindende vand, forbløffer Mariner 9 forskerne, der studerer de sidste billeder, taget af rumfartøjets to fjernsynskameraer.

Eksistensen af rindende vand på Mars' overflade er meget vanskelig at forklare på grund af planetens lave atmosfæriske tryk. Vand på Mars går direkte fra fast form til damp. Nogle nye fotografier viser træk, der minder om opskyllede vifter af materiale og tilløb til floder.

Alle teorier, der kunne forklare dannelsen af trækkene uden rindende vand, må først udelukkes. „Derefter kunne vi vende os mod den meget spændende mulighed for grundigt at undersøge, hvordan rindende vand kunne have eksisteret og have formet trækkene."

Vand ville også i høj grad forhøje chancerne for, at en eller anden form for elementært liv eksisterer eller har eksisteret på den røde planet. En anden deltager i missionen bemærkede, at der netop var to tabu-emner i Mariner 9 projektet – rindende vand og muligheden for liv på Mars.

Uafhængigt af missionen fremsatte Sagan den teori, at der, når planeten skifter jævndøgn med 50.000 års mellemrum, muligvis blev frigivet umådelige mængder af vand, bundet i polaregnene. Hvis den nordlige polarkalot f. eks. er 1 km tyk, ville en sådan fordampning forhøje det atmosfæriske tryk på Mars ca. 1.000 gange, eller nok til, at vand kan bestå i væskeform.

Marstrækkene er vanskeligere at forklare end Månens træk på grund af det store antal tværgående kanaler på nogle af marsfotografierne.

Harold Masursky, leder for Mariner 9's fjernsynshold og geolog, ser stærke beviser for vulkansk aktivitet og forkastninger på marsoverfladen. Forkastningerne, sagde han, er hyppigt blevet ændret af andre processer, som kunne være enten vand eller vind. „Vi kan ikke udelukke, at alt dette skyldes vinderosion," sagde han, og tilføjede, at nogle steder på Jorden, hvor der er meget lave regnmængder, ses stærke vinderosioner.

I hvert tilfælde, „ser vi stadig sikrere tegn på, at Mars har en meget aktiv skorpe. Mars er tusind gange mere interessant end den før har været," sagde Masursky.

Bruce C. Murray, en geolog fra Det californiske teknologiske Institut, der deltager i opgaven, sagde advarende, at det at forklare de marsiske fotografier kunne sammenlignes med at spore et dyr gennem en jungle. „Man ser dele af det eller beviser for dyret, men aldrig det hele. I sådanne tilfælde er det uklogt at se på efterladenskaberne og konkludere, hvilket dyr det er."

„Alt hvad vi ved med sikkerhed er, at vi ser på forskellige former for massetransportprocesser, der flytter rundt med store dele af Mars' overflademateriale. Disse processer kunne være anderledes end på Månen eller Jorden," sagde Murray.

Muligheden for, at rindende vand kunne have forårsaget trækkene en gang i fortiden, udelukkes af Murray på det grundlag, at en sådan aktion ville have ændret alle de træk, der ses på billederne. „Rindende vand udvælger ikke," sagde han.

Vindblæst støv menes nu at forårsage mørke pletter, der ændres i løbet af dage. Pletterne er opdaget af Mariner 9 og af observatører på Jorden.

Det infrarøde interferometer spektrometer har fundet mindre vanddamp i marsatmosfæren end forventet, ifølge Dr. Rudolph A. Hanel, ledende forsker på dette felt.

Instrumentdata viste også en udtalt afkøling af atmosfæren, da støvstormen holdt op. På et sted over sydpolarkalotten faldt temperaturen f. eks. fra 225 K i det 9. omløb til 195 K i det 100. omløb.

Senere studium af disse temperaturfald skal bruges som grundlag for at indhente oplysninger om vindhastigheder. Uden støvdække, sagde Hanel, ville Solens varme ramme overfladen og opvarme den, hvilket ville sætte stærke opstigende luftstrømme i gang. Hanel mener, at det var disse strømme, der oprindeligt hvirvlede støvet op.

Med støvdækket er overfladen imidlertid isoleret og temperaturfald på lodrette konturer reduceres, hvorved der skabes mindre vind, så støvet får lov at lægge sig.

Data fra Goddard rumfartscenters instrument har også vist, at marsmaterialerne er blevet udskilt ved aktivitet i skorpen. Silikatkoncentrationer har bevæget sig op mod den øvre del af overfladen, ifølge Hanel.

Hanel fremlagde den teori, at vand kunne have eksisteret i større kvantiteter på Mars i fortiden, men det kan være steget op i atmosfæren og spaltet i brint og ilt. På Jorden forhindrer troposfæren brintatomerne i at undslippe, men på Mars findes ikke en sådan beskyttelse. Hanel indrømmer, at der stadig kunne findes store mængder vand bundet i den nordlige polarkalot.

Oplysninger fra det infrarøde radiometer antyder, at Mars' polaregne kunne indeholde mere vand, end man før har ment, ifølge Guido Munch, en forsker fra Det californiske teknologiske Institut, der deltager i dette eksperiment.

Ved Mariner missionen i 1969 viste varmeanalyser helt afgørende, at den sydlige polarkalot, der dengang var meget større, bestod af solid CO_2 (tøris), som har en temperatur på omkring 148 K. Omkring november 1971 lå temperaturen for den sydlige polarkalot ca. på 190 K, eller omtrent som bundet vand. Indflydelsen fra det isolerende tæppe, som støvstormen dannede, kunne forklare noget af denne temperaturstigning. Polarkalottens temperatur er nu omkring 148 K, og noget vand kunne være frigivet, da polarkalotten trak sig tilbage.

Munch mener imidlertid, at flere af temperatursvingningerne skyldes vand snarere end støvet.

Nylige målinger ved det infrarøde radiometer viser også en temperatur på ca. 148 K i de nordlige polaregne.

Munch har den tanke, at vand måske fortættes, fryser og derefter bliver dækket af frossen kuldioxyd. Ligesom andre, der deltager i opgaven tror han, at store mængder vand eventuelt findes frossen i den nordlige polarkalot.

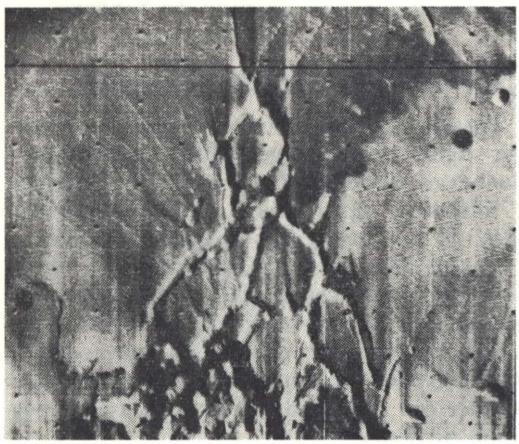

Indviklet net af canyons på Mars leverer bevis for udbredte erosionsprocesser på den arrede, vulkanske højslette i Noctis Lacus området. Billedet er taget den 10. januar under Mariner 9's 115. omløb og dækker et areal på 542 km x 426 km.

Der HAR været (er?) vand på Mars!

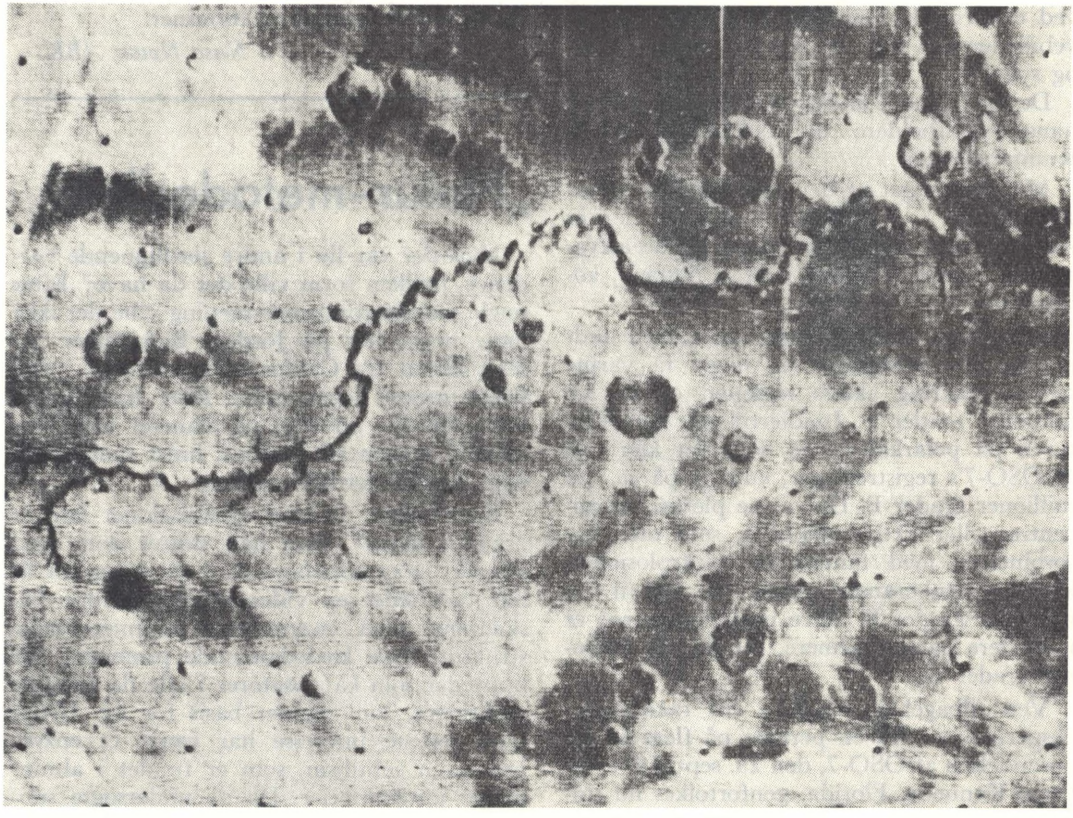

De sidste Mariner 9 fjernsynsbilleder af Mars viser flere bugtede riller, der ligner vanderosionsmønstre på Jorden. Mønstrene ligner i nogle tilfælde (i midten) også måneriller, men forgreningerne, som de ses til venstre på billedet, er ikke set på Månen. Mariner 9's infrarøde spektraloplysninger viser, at der nu kun findes lidt vand på Mars, men en JPL-analytiker siger, at dalene rejser muligheder for, at Mars har haft periodevis erosion eller, at der har været rigeligere vand på Mars tidligere i den geologiske historie. Dalen er 400 km lang og 5–6 km bred og ligner en gigantisk version af en jordisk arrayo, en vandskåret erosionskløft, som bl. a. findes i det tørre bjergland i sydvest-USA. Stedet ligger 29 grader sydlig bredde og 40 grader vestlig længde.

Polarkalotter på Solen

Ligesom Jorden og Mars ser det nu ud til, at Solen også har polarkalotter. Men med en temperatur på omkring 1,8 millioner grader F. er Solens polarkalotter ikke af den frosne, hvide slags, vi ellers kender til.

Opdagelsen blev gjort af et nyt solobservatorium, der nyligt er sat i kredsløb om Jorden af NASA.

Solens polarkalotter ses ikke på almindelige fotografier som runde, hvide formationer ligesom på Jorden og Mars, men de viser sig ved elektroniske målinger omdannet til farvebilleder som sorte områder på Solens nord- og sydpol.

De blev fundet af Dr. Werner Neupert og hans medarbejdere ved NASA's Goddard Rumfartscenter.

Målinger taget af det omkredsende solobservatorium – 7 (OSO-7) viser, at der er klare grænser mellem de polare og de ækvatoriale regioner i Solens øvre atmosfære, koronaen.

Koronaens normale temperatur, med undtagelse af polaregnene og nogle få varme pletter omkring aktive regioner, er ca. 3,6 millioner grader F. Imidlertid når temperaturen på polarkalotterne, som det klart ses af OSO-7's registreringer, kun op på ca. 1,8 millioner grader F. De varme pletter, stormcentrer eller aktive regioner, som ofte har forbindelse med fantastiske soleksplosioner, kaldet protuberanser, måler fra 5,4 til 7,2 millioner grader F. Selve protuberanserne er igen flere gange varmere, mindst 18 millioner grader F.

Ved tilbageblik på data fra raketsondeeksperimenter fra en periode på flere år før opsendelsen af OSO-7, den 29. sept. 1971, fra Cape Kennedy, Florida, genfortolkes nu tidligere informationer som beviser på „sæsonmæssige" variationer i størrelsen af polarkalotterne. Hvis dette viser sig at være sandt, er polarkalotterne størst omkring perioderne med mindst solaktivitet, og de forsvinder måske helt ved maksimal aktivitet.

Ved solcyklens maksimum, ca. hvert 11. år, når der er størst solaktivitet, vender det magnetiske felt ved polerne. Dette, parret med den mulige forsvinden af polarkalotterne på samme tid, lader formode, at beliggenheden af polarkalotternes kanter afmærker en magnetisk grænse dybt inde i Solen. Det er ikke muligt at bekræfte dette, da vore instrumenter ikke kan udforske Solens indre dybt nok.

OSO-7 studerer Solen for at lære mere om vor nærmeste stjerne, som ikke blot er kilden til al livgivende energi, men som især i dens aktive perioder menes at have stærk indflydelse på Jordens vejr og i hvert fald på hele vort kommunikationsnet.

Nasa News /BK.

„Natur-metoder"

Hvis der var liv i andre jordlignende verdener, hvilken form ville det da have? Efter nogle videnskabsmænds mening ville det ikke ligne noget her på Jorden. Biokemiker Joseph Kraut fra California uniersitetet i San Diego mener noget andet. Efter hans opfattelse ville liv, udviklet på planeter med livsforhold magen til Jordens, højst sandsynligt ligne kendte jordiske former.

Kraut siger, at hans spekulationer kun er „skud i tågen", men han støtter dem med slående laboratoriebeviser. I de sidste 15 år har han ledet en videnskabelig gruppe beskæftiget med enzymernes tredimensionale struktur, disse kædedannende proteiner, der optræder som katalysatorer i alle de kemiske reaktioner, som danner basis for liv. Gruppens seneste interesse har været et enzym ved navn subtilisin, som er fundet i almindelige jordbakterier. Da de undersøgte subtilisins sammensatte struktur, så videnskabsmændene, at det havde en mærkelig lighed med et andet enzym, chymotrypsin, der findes i alle hvirveldyr, inklusive mennesket. Mens hele molekyle-arkitekturen i de to enzymer er ganske forskellig, har de begge tre identiske grupper af aminosyrer, som danner det Kraut kalder deres „forretnings-ender". Det er de steder, de kemikalier, der har med livsreaktionerne at gøre, bringes sammen.

Idet han bruger et udtryk fra den klassiske biologi, kalder Kraut opdagelsen „det først kendte tilfælde af „konvergerende udvikling" på molekylærskalaen". Med andre ord, „naturen har opfundet det samme stykke molekylær-maskineri til at udføre et særligt job i to forskellige og uafhængige tilfælde". Kraut mener, at denne konvergens

i enzymernes udvikling er mere end et sammentræf. Den genetiske kode og livets grundliggende byggesten (aminosyrer og proteiner) vides allerede at være universelle, siger han. Således er Krauts opdagelse yderligere bevismateriale til en hypotese, som måske vil blive accepteret som en videnskabelig livsfaktor: stillet over for det samme problem, vil naturen finde den samme løsning.

ej, nov. 71. /BK.

Liv uden vand?

Kunne der udvikles liv på planeter, der ikke ligner Jorden – f. eks. i verdener fuldstændig uden vand? Eksperimenter udført af Goesta Wollin og David B. Ericson fra Columbia universitetets geologiske Lamont-Doherty observatorium peger i retning af, at det kunne der virkelig, skønt alle organismer uden vand antagelig ville være fuldstændig ukendelige.

Wollin og Ericson blandede molekyler fra gasarter, som for nylig er opdaget langt ude i rummet – ammoniak, metanol (træsprit), formaldehyd og myresyre – i forskellige kombinationer. Idet de derefter holdt gasserne helt fri for vand, udsatte videnskabsmændene dem for ultraviolet bestråling og fandt, at de gik i forbindelse og dannede små kvantiteter af nogle af de aminosyrer, der er væsentlige ved livets opståen. Som Wollin siger: „Måske kunne flydende ammoniak, hvis fysiske og kemiske egenskaber meget ligner vandets, tjene som opløsningsmiddel for vandløst liv."

ej, nov. 71. /BK.

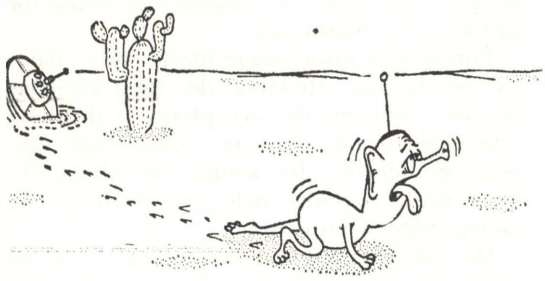

Ammoniak! Ammoniak ...!

Ikke-jordiske „livs"-molekyler

Forskere ved NASA Ames Research Center har meteoritter fundet endnu flere livs-„vedkommende" molekyler – aminosyrer og pyrimidiner – som menes at være af ujordisk oprindelse.

Fundet synes at befæste bevismateriale, opdaget for nylig af Ames, der antyder, at der måske findes et grundmønster for den kemiske udviklingsproces, som muligvis fører til livets opståen.

Opdagelsen bekendtgjordes ved det årlige møde i American Chemical Society, Washington, D.C., den 16. september 1971.

Holdet af videnskabsmænd ved Ames Research Center, Mountain View, Californien, har nu fundet seks aminosyrer af tilsyneladende ujordisk oprindelse i en tredie meteorit ved navn Orgueil.

Disse ligner, men er ikke identiske med aminosyrer, som findes i levende celler. Aminosyrer er en af de vigtigste bestanddele i levende celler.

Tidligere har forskerne fundet identiske sæt af 18 forskellige aminosyrer i begge de to meteoritter, Murchison og Murray.

De seks aminosyrer man fornylig fandt i Orgueil, findes også blandt de 18 aminosyrer fra Murchison og Murray meteoriterne. Forskerne fandt fem andre „livs" aminosyrer i Orgueil, men disse menes stort set at være tilført her på Jorden.

Alle tre meteoriter kommer efter videnskabsmændenes mening fra asteroidebæltet, og stammer fra omkring tidspunktet for solsystemets dannelse, for ca. 4,5 millarder år siden.

De nye fund støtter „mønsteret-for-kemisk-udvikling" tesen, som siger, at det særlige sæt af aminosyrer og andre livskemikalier, der nu er fundet komplet eller delvis i tre meteoriter, kan være en del af det mønster, der muligvis fører til livets opståen.

Forskerne bekentgjorde også fundet af otte typer pyrimidin molekyler i alle tre meteoriter. Alle disse otte pyrimidiner ligner „livs" pyrimidin molekylet, som er et af de vigtigste molekyler ved opbygningen af DNA, den genetiske koderække, det faktiske grundlag for alle levende organismer.

Foruden at underbygge ideen om et mønster for kemisk udvikling, der fører til livets opståen, en teori, der accepteres af de fleste videnskabsmænd, styrkede opdagelsen desuden muligheden for kemisk udvikling, der fører til liv i andre dele af solsystemet og andre steder i universet.

De otte pyrimidin molekyler og 11 af de aminosyrer, man fandt i de tre meteoriter ligner, men er ikke identiske med dem, der findes i levende organismer på Jorden. Imidlertid kunne flere af disse molekyler let tænkes at være bestanddele af en ujordisk livsform, bemærker Dr. Cyril Ponnamperuma, tidligere chef for Ames afdeling for kemisk udvikling.

Teorien om kemisk udvikling angiver, at forskellige slags energiudladninger, efter begyndelsen med grundelementerne i ur-universet, frembragte stadig mere sammensatte kemiske molekyler. Efter hundreder af millioner år med kemisk udvikling fremkom meget sammensatte molekyler, der kunne reproducere sig selv og derfor anses for de første livsformer.

Forskningen udførtes ved Ames af Drs. Ponnamperuma, Keith Kvenvolden, James Lawless og Clair Folsom; og af Miss Etta Peterson og Mr. Mike Romiez. En vigtig del af arbejdet blev udført af Dr. Gene Jarosewich fra Smithsonian Institution.

Orgueil meteoriten faldt i Frankrig i 1864 og var årsag til et berømt svindelnummer, da levende materialer tilførtes meteoriten.

Andre forskere har foretaget gennemgribende analyser af Orgueil i de senere år, men resultaterne har ikke været afgørende. Ved brug af yderst præcis analytisk teknik fandt Ames forskerne også jordiske bestanddele i Orgueil meteoriten, som har været på Jorden i 100 år, men de var i stand til at lade dem ude af betragtning. De fandt også endnu to aminosyrer i Orgueil, men de blev ikke nøjagtigt identificeret.

Alle tre meteoriter er kulholdige chondriter, klasse II.

Senere tilførte materialer blev udelukket på følgende måde:

Analysen viste klart, at mens aminosyrerne strukturelt var næsten identiske med de proteindannende aminosyrer, spillede de ingen funktionel rolle i levende organismer. Ethvert tilført jordisk materiale vil udelukkende bestå af levende molekyler, da alle *livs-lignende* organiske molekyler på Jorden faktisk er „spist op" og omdannet til biologisk materiale af de levende organismer, som findes overalt.

De fundne aminosyrer var både af typerne D og L (højre og venstrevendte strukturer). Biologiske aminosyrer er alle venstrevendte. Biologerne forestiller sig, at liv på en anden planet i stedet kunne baseres på højrevendte aminosyrer. Men de er enige om, at en blanding af begge typer faktisk udelukker biologisk oprindelse og i hvert fald jordisk oprindelse.

Fem af de fundne aminosyrer i Orgueil var klart tilført her på Jorden, da alle stort set var „venstrevendte". De seks ikke-biologiske aminosyrer, man fandt i Orgueil var en næsten lige blanding af venstre- og højrevendte molekyler.

Identifikationen af materialerne i alle tre meteoriter foretoges ved hjælp af gas-kromatografi kombineret med massespektrometri, der hører til de mest præcise af alle kendte metoder til nøjagtig identifikation af sammensatte kemikalier.

Nasa News, 14. sept. 1971. /BK.

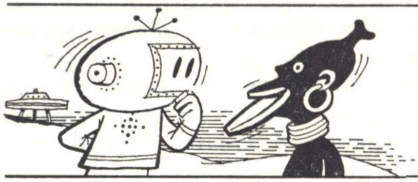

RAPPORT HJØRNET

Norske og danske rapporter fra 1972

I anledning af Kosmos 453's undergang, som først blev observeret over Bergen området, og den store omtale det fik i den lokale presse, blev befolkningen pludselig mere interesseret i at studere himmelrummet, hvilket igen bevirkede, at Ufo-Bergen, ved Finn W. Kalvik, fik en strøm af interessante rapporter om observationer i området, i tiden efter 1. januar 1972. Samtidig kom der også en del rapporter fra tidsrummet 1915–1971. I den anledning er der i 1972 fra Ufo-Bergen udsendt ekstra rapportoversigter nr. I og II, som behandler samtlige observationer. Desværre tillader pladsen ikke, at vi bringer dem alle, men vi har forsøgt at finde de vigtigste frem.

Vi vil gerne benytte lejligheden til at sige „vor mand i Norge", Finn W. Kalvik, tak for det store og tidkrævende arbejde, han har udført for at få disse observationer klarlagt.

– – –

På biltur fra Laksevåg så en mand fra Bergen den *2/1* et klart lysende objekt kl. 17.30 – 17.31. Han så det på den østlige himmel i 40-50 graders højde. Det så ud, som om det standsede op mellem de to punkter, for derefter at forsvinde. Objektet blinkede.

– – –

Den *3/1* kl. 11.40 – 11.43 så Kåre Pettersen fra Laksevåg i Norge 2 objekter, som han bedømmer til 10 m i størrelse, og afstanden fra ham ca. 2000 m. Han så dem lige over sig, som 2 lysende hvide kugler. Lille hastighed. 2 svage gråbrune kondensstriber. Objekterne bevægede sig tilsyneladende imod ham, da de blev større. Stoppede op i 45 graders højde, for der at stå stille i resten af observationstiden. Lysstyrken aftog gradvis. Objekternes form blev efterhånden mere uklar. Derefter så han dem som to skarpt afgrænsede skyer, der efterhånden opløstes.

– – –

Igen en observation fra Åsane i Norge. *1/4,* 23.00 – 23.30. Da Olaf Wiig skulle til at gå i seng, kiggede han ud af vinduet, han så da en gult lysende genstand, som bevægede sig med stor fart mod øst. Den stoppede pludselig op, skiftede farve over i det grønne og var ret blank. Efter en tid begyndte den at bevæge sig i en cirkel. Samtidig så han en genstand i NV-retning, som var mere tåget i farven, den bevægede sig op og ned og havde skiftevis skarpt og svagt lys. De forsvandt begge bag en ås.

– – –

Jan Erik Olsen, 15-årig skoleelev fra Bergen, observerede den *5/1* kl. 18.20 en hvid skinnende genstand. De han kiggede på stjernehimlen, så han den; den ligesom gled ned ad en fjeldside og var oval. Da den passerede trætoppene, bøjede disse sig under den. Han observerede den i N, flyveretning mod S. Fart 15-20 km/t. Den forsvandt henover byen. Genstanden fløj under højspændingsledningerne. Den var omkring 4 m i diameter, og han var 20–25 m fra den

– – –

Den *9/1* kl. 19,45–20,00. En mand i Allerød så 3-5 orangefarvede objekter, som

skiftede til andre farver under flyvningen. Det ene var større end de andre, som var på størrelse med stjernerne. Det første der blev set var, at det store objekt manøvrerede i skarpe, spidse vinkler (op og ned, frem og tilbage). En enkelt gang fløj det i en cirkelformet bane. Ved siden af det store objekt sås en overgang 3 mindre, som set i kikkert foretog zig-zag manøvrer. Efter at det store objekt havde blinket nogle gange, lagde de mindre sig i række, og gled ind i – eller bag ved – det store. Det store objekt skiftede derefter fra grøn-blå til en helt rød, eller orange farve, hvorefter det forsvandt mod NV. De små objekters farve var blå-hvid.

Der var flere vidner til observationen, og to af dem mener at have set en mørk trekant eller triangel, bag det store objekt.

– – –

Fru E. M. så den *9/1* kl. ca. 16.00 fra sit stuevindue på Thingvalla Alle på Amager et svagt orange-lysende objekt med hale. Hun så det i flere sek., hvorefter det forsvandt bag en sky. Hun kaldte på sine to døtre og bad dem kigge sammen med sig.

Lyset kom igen til syne og var nu kommet i bevægelse, det ændrede kurs fra vandret til lodret, da det med et med stærk fart fløj lodret mod himmelrummet. Hun kunne i flere sek. tydeligt se omridset af et rundt fartøj, med lysende pletter, med en stærk lyssøjle efter sig. Fru E. M. skriver i sin rapport: Det hele varede omkring eet minut, men både lyset og omridset af et rundt fartøj var så tydeligt, og stod så klart for mig, at det ikke kan være fantasi.

– – –

Dato: *15/1.* Observasjonssted: Bergen. Fløybanestasjonen i byen og på Fløyfjellet.

„Aa. J. Ørstad kom inn i vognen på Fløyen kl. 18.30 og ba' meg se på et lys over Damgårdsfjellet i SV", forteller Arnljot Fure. „Det stod ca. midt mellom de to røde varslingslysene på Løvstakken og Lyderhorn. Det var adskillig kraftigere enn disse og helt hvitt. Det var stasjonært. Det virket som om det skinte i rødt på høyre side, men dette kan ha vært synsbedrag p. g. a. de røde varslingslysene. For meg så det ut som om det lå akkurat i høyde med fjelltoppen, men Ørstad så det tidligere fra plassen utenfor stasjonen på Fløyen (obs. nr. 1), og da lå objektet litt høyere. Det var mørkt og vindstille, og objektets lys var sterkt og konstant.

Observasjonstid: 8 minutter." Objektet ble også sett av en dame i Bergen.

– – –

Hr. Fritz Nygård fra Bergen havde den *21/1* kl. ca. 06.30 denne oplevelse: Ved Ulrikken så han 12–15 lysende genstande, som kom ud af et skydække. Han råbte på sin kone, som så det samme, men samtidig så hun også en større lysende genstand gå i modsat retning; denne var betydelig større end en stjerne.

Fritz Nygård siger, at formationen bølgede i flugten.

– – –

Josef Flage fra Minde i Norge, skriver i sin rapport: Jeg holdt på en parkeringsplads i Bergen den *21/1,* kl. 06,45. Stod ved siden af vognen, da jeg i nordlig retning så 8-10 objekter i formationsflyvning. Til at begynde med var de blå. Da de kom nærmere blev de gule. (De var helt runde). Jeg mener, at de må have fløjet under skydækket, for da jeg senere så op imod et nærliggende fjeld, kunne jeg ikke se toppen af dette. Observationstid ca. 1 minut.

– – –

Øystein Rønning fra Bodø i Norge så den *27/1* kl. 11.00 et cigarformet brunt objekt, som befandt sig ude over havet. Størrelse, 7–8 cm i udstrakt arm, mellem tommel- og pegefinger. Det blev observeret i vest og fløj sydover. Det bevægede sig et stykke, hvorefter det stoppede og stod helt stille, ca. 20 sek.; derefter forsvandt det helt. Objektet var stribet på tværs. Vejret: let diset og skyet.

– – –

J. F. J. fra Harridslev observerede den *31/1* kl. 19.20 – 19.35 en genstand som var rund og orangefarvet. Han så den på den østlige himmel i ca. 30 graders højde, den var stationær. J. F. J. forklarer, at han fik øje på den helt tilfædligt, og at den efter

de 15 minutters observationstid forsvandt pludselig.

– – –

Sersjant Finn Fossmark og A. R. Bengtson, Bergen, observerer *10/2* kl. 22,37 et objekt syd for Løvstakken. Fossmark forteller: „Observasjonen ble gjort straks jeg kom ut fra Fløybanens øverste stasjon. Jeg reagerte umiddelbart på at objektet var ulikt alle tidligere observerte fly. Bl. a. ble ingen navigasjonslanterner sett, ingen lyd, og objektet stod stille en stund ved hver kursendring. Det forsvant i sydlig bevegelse.. Flesland kontrolltårn ble kontaktet, og observasjonen forklart med et skolefly som var oppe på dette tidspunkt.

Jeg stiller meg likevel tvilende til at jeg observerte et fly, da disse er vel kjente", sier Fossmark tilslutt i sin beretning. Objektets lys var skarpt hvitt, og høyden var 8 grader over horisonten, eller 320 m. o. h.

Observasjonstid: 4 minutter.

– – –

J. Abotnes så 3 objekter den *29/2* i Vadmyra i Norge. De stod V – NV i 30 graders højde, på række. De var på størrelse ved en to-øre, gul, blå og klar. Det midterste bevægede sig langsomt op og ned, mens de yderste stod helt stille. Da han havde betragtet fænomenet i 10 minutter, forsvandt de i den vestlige horisont.

Observeret fra 23.30 – 23.40.

– – –

Dato: *4/3* kl. 06.20.

Fire personer kommer kjørende i Kronåsen ved Råskiftet, Fana, da de får øye på en klynge med røde og gule lys på himmelen i retning Flesland. De var straks klar over at dette ikke kunne være fly, og ble så optatt av å se på lysene, at de kjørte bilen i grøften. Og så ble de som ventelig kan være opptatt med å få bilen på veien igjen, og observasjonstiden ble av den grunn bare 15–20 sekunder. Det ble konstateret at lysene pulserte.

– – –

Samme J. Abotnes som 29/2 havde en observation igen den *6/3* kl. 21,10–21,15, hvor han så et objekt, som var gennemsigtigt og lysegult. Der var ingen lyd fra det, og det var på størrelse med en een-krone. Objektet fløj med stor hastighed i sydlig retning. Det stoppede op og stod helt stille et par minutter; det blev mere og mere utydeligt for til sidst at forsvinde helt.

– – –

Dato: *8/3* kl. 22.40. Observasjonssted: Bergen, Fløyen 350 m. o. h. Sersjant Finn Fossmark observerer ett objekt, rødskimret i V/NV. Det var stasjonært under hele observasjonen, og har været lettskyet og vindstille. Ingen måne. Objektet var fremdeles synlig da observasjonen ble avsluttet etter 10 minutter. (Dette er utvilsomt objektet over Askøy som ble fotograferet av en journalist fra DAGEN. Vi venter flere rapporter fra denne hendelsen).

– – –

Dato: *17/3* kl. 18.35.

Observasjonssted: Kolstibotn.

Vitnet forteller: Jeg så tilfeldig ut vinduet og la merke til en hale av gulige gnister over Løvstakken. Ved fortsatt observasjon bemerket jeg en stor, mørk, kugleformet gjenstand foran gnistregnet. Objektet gikk da i sydlig kurs. Straks etter at det hadda passert telemasten på Løvstakken, dreiet objektet i skarp vinkel mod øst.

Under dette løb min kone inn etter smalfilmkamera til meg og hentet så sitt eget slideskamera og tok 2 fotos. Da objektet kom mot oss, observerte vi tre lysåpninger i fronten. Da det var rett over oss, hørte min kone en behagelig flertonet lyd fra objektet. Det forekom oss at det også roterte. Objektet forsvant over Natlandsfjellet mot øst. Høyden over horisonten var knap 45 grader. Det var klart og vindstille og plus 9 grader.

Ingen måne.

De mener dette var noe helt uvanlig, muligens et fremmed romskip. Observasjonstid: 5 minutter.

Smalfilm og to slides av objektet.

– – –

Randers den *24/3* kl. 18,50–18,55. En 24-årig mand stod ved vinduet, da han så en genstand i NØ-retning. Den var rød-

orange og gled stille mod øst i ca. 15 graders højde, hvorefter den skiftede kurs mod vest. Denne retning holdt den, indtil den forsvandt i horisonten. Blev observeret i kikkert.

Genstanden var transparent

Norske og danske rapporter 1915-1971

En rapport fra *1915*. Norge. En aften ved 23-tiden så Henr. Angel Hansen i Bergen, på nordhimlen, en stor lysende måneskive, flad og kuglerund. Den stod helt stille i ca. ½ min. Derefter dalede den langsomt, for at stå stille i ca. ¼ min. Den hævede sig igen, for at stå stille på samme punkt som før, også ca. ¼ min. Den hævede og sænkede sig en to-tre gange med samme tidsinterval. Derefter satte den fart på og forsvandt i den vestlige horisont. Den var brunrød og var i diam. dobbelt så stor som Månen, stående i lav horisont. Vejret var klart.

– – –

Den *5/11 52*. Skyfri himmel. Klokken var omkring 23,00, vindstille. Halsa, Helgeland, Norge. J. O. gik aftentur med 3 andre. Han kiggede op og så i vestlig retning i ca. 75 gr. højde en formation af lys. (Omkring 7 stk. var der i formationen). Lyset af hvert enkelt objekt var 3–4 gange stærkere end den stærkestlysende stjerne. Formationen bevægede sig horisontalt, i sikkert over 10.000 meters højde. Den skiftede højde til ca. 30 gr. over horisonten. Ved dette punkt foretog formationen kursændring mod syd, samtidig med, at den steg 20–30 gr. Den forsvandt ud af syne i SV retning, ca. 45 gr. over horisonten, som små lysende prikker, men med 5–10 gange større fart end før. Lysstyrken var ensartet under hele observationen, som varede 20–30 sek., men ved kursændring forandredes dog farven. Ved horisontal flugt var lyset klart og blankt, ved kursændring blåligt, gult, orange og grønt.

– – –

Samme J. O. havde en observation 3 dage efter, det samme sted; denne gang var det dog kun ét objekt. Kl. var 21,00. Han stod med ryggen til en fjeldkam, som han mener objektet pludselig dukkede op fra. Hele terrænet blev oplyst meget kraftigt, og der hørtes et svagt sus. Da vendte observatøren sig om og så, omtrent i zenith, objektet. Lyset var så kraftigt, at man kunne læse ved det, oplyser J. O. Størrelsen var som et stort O i udstrakt arm; anslået hastighed: 6–800 km/t; cirkelformet og noget uskarpt i kanterne. Objektet forsvandt hurtigt ud af syne. Observationstid: 3–5 sek.

– – –

13/7 56 kl. 13,30–13,35. Loddefjordalen i Norge. E. H. så et lysegråt objekt, der så ud som en opretstående banan, over et fly, som kom fra Flesland flyveplads. Flyet passerede, medens objektet et øjeblik stod helt stille; det satte derefter fart på og bevægede sig mod flyvepladsen, hvor det stod helt stille i 2–3 min. Derefter steg det op i stor højde og forsvandt med meget stor hastighed. Objektet var helt sort på indersiden.

– – –

Observation ved Herøysund i Kvinnherad, *april 1967* kl. 02,30 til 02,50.

Observatøren, en dame, fortæller at hun blev vækket om natten af sit barn. Hun så da gennem vinduet et mærkeligt lys på himlen. Lyset, der stod helt stille, var kugleformet, lyste orange og var adskilligt større end en stor stjerne. Pludselig satte det sig i bevægelse og udstrålede da en kort lyskegle nederst som endte i en strålende glorie. Lyset på objektet var da mere skiftende. Objektet steg et lille stykke på skrå i SV retning og standsede. Glorien blev da borte. Objektet stod stille nogle få min., så gentog det samme sig. Under observationen kom der skyer, således at stjernerne forsvandt, men observatøren kunne skimte objektets lys gennem skylaget. Objektet blev mindre for hver gang det steg, men observatøren fulgte det ikke til det forsvandt.

– – –

7/10 69. Josef Flage sad i stuen med sin familie, Nygårdsvejen 25, Minde, Bergen.

Han observerede en stor, lysende kugle (igennem vinduet), som forsvandt i østlig retning, bag et fjeld. Nogle få sek. efter passerede et rutefly lige over huset (det fløj mod øst). J. F. gik ud på verandaen og så tydeligt de sædvanlige vinge- og halelys, som blinkede. Men pludselig var flyet dækket af en stor, oval, lysende genstand, som han ikke så komme, men bare var der. Om det var den samme, som jeg så fra stuen, ved jeg ikke, siger J. F., men den forsvandt i vestlig retning med samme hastighed som flyet.

– – –

Omkring *okt.-nov. 70.* A. S. Røed, Fanafjorden ved Bergen. Røed så en lysende, nærmest hvid genstand med korona. Observatøren fik øje på objektet i SØ, det bevægede sig mod NØ. Størrelse: 15–20 mm mellem tommel- og pegefinger i udstrakt arm. Observationstid: 3 min.

– – –

Anette, gymnasieelev fra Ålborg. *1/1 71,* kl. 0,15 eller kl. 0,30. Observationstid: ca. 2 min. Vejret var klart. Anette var ude for at skyde raketter af sammen med sin veninde. De så begge et objekt, der gled lydløst hen over himlen. Det var skiftende mørke- og lysegråt og var svagt lysende. Konturerne var meget svage, men det havde korona. Objektet sås SSV og forsvandt i SV retning bag byens hustage i ca. 30 gr. højde.

– – –

Den *16/7 71* kl. 16.20. E. M. fra Åsane i Norge. Han sad og betragtede et rutefly, fra Bergenhus festning. Da flyet var passeret, så han en genstand stå helt stille (form og størrelse angives ikke), derefter bevægede det sig nogle gange frem og tilbage, for til sidst at stå stille, det sted, hvor det først blev set. Det så her ud for E. M., som om objektet roterede. Objektet forsvandt med meget stor hastighed, lige op i luften og var meget snart ude af syne. Farve på objektet: gråbrun. Det havde et skarpt gult lys foroven. Vejret var klart og skyfrit. Observationstid 15 sek.

– – –

K. M., børnehavelærerinde fra Holbøl, havde den *23/10 71* en observation. Objektet var ca. 2 m. langt, og afstanden fra hende var ca. 10 m. Ingen lyd.

Hun fortæller: Jeg kom kørende i bil fra hovedvej 8, passerede Bov-Hellevad krydset og var lige drejet ind på Kiskelundvej. Til venstre for mig ligger der et hus med meget høje træer bag, der så jeg det første blink. Da jeg nærmede mig fænomenet, så jeg en lille stribe af små blinklys, som om de var sat på snor, og underneden var der en aflang mørk skygge, der blinkede rødt. Det fløj meget langsomt hen over bilen, mod SV. Var jeg stået ud af bilen havde jeg måske kunnet se objektets form, men det hele kom så pludseligt.

– – –

Omkring *7/11 71* havde V. N. fra Lyngby en observation, hvor han så et objekt, der havde farve, som hvid neon. Det havde hale efter sig, og korona. Ingen lyd fra det. Kl. var 21.00 og der var måneskin. Hastighed, størrelse og afstand angiver han med forbehold til: 3-5000 km/t. 30-40 m stor, afstand 8-10 km.

Objektet blev set ved St. Havelse strand, mellem Frederikssund og Frederiksværk.

UFO'ER OG DYR

Lagôa Vermelha, Rio Grande do Sul, Brasilien
(2. august 65, kl. 08,30)

Frei Humberto de F. da Cunha, kom kørende i sin bil, da et metallisk rørformet objekt fór tværs over vejen lige foran ham. Det var ca. syv m langt med to vinger (deltaformet, men med vingerne anbragt lodret, dvs. en over og en under kroppen. Et af de ca. 50 vidner var en Senior Orestes Duarte, som var ude at ride på sin hest i nærheden netop på den tid. Orestes Duarte satte med det samme over markerne efter objektet, og han gjorde tapre men resultatløse forsøg på at fange det med lasso. Dette tilfælde er taget med, fordi objektet tilsyneladende slet ikke skræmte helsten, mærkeligt nok.

„O Jornal", Rio de Janeiro, 8. aug. 1965 – Flying Saucer Review maj-juni 1968. /BS.

Boganmeldelser

Tut-Ankh-Amon er vågnet

Udgivet af Frede Melhedegård på eget forlag.
Kan købes hos Deres boghandler.
Pris kr. 23,00.

Titlen lyder interessant; man læser bogen igennem første gang og forbavses over alle de detailler, der er opgivet. Man læser den anden gang og da begynder man at tænke over hvad der egentlig står.

Man kendte elektriciteten i fortiden, det må være korrekt, idet man efterhånden har så mange beviser for det (jeg tænker bl. a. her på de akkumulatorer, der findes på musæet i Bagdad m. v.*); men der bliver omtalt han- og hunstik, der ligner vore stik i dag. Det kan være rigtigt, men ville det ikke være et besynderligt tilfælde, om en tidligere kultur for årtusinder siden skulle have brugt nogenlunde den samme udformning, som vi anvender i dag? Der findes dog et utal af former og kombinationer at lave stik på, der slet ikke ligner vores.

Vedrørende de omtalte stenhuggermærker, stiller jeg mig meget tvivlende, idet det ikke ville være praktisk at foretage fremstilling af rosetter og lign. på den beskrevne måde. Man anvender i dag fortrinsvis tandjern til formålet – og håndkraft (og der udføres udmærkede statuer m. v. i dag). Jeg har talt med en specialist på området, og han stiller sig også tvivlende overfor de omtalte fræsermærker. Det må være udført med håndkraft og med tandjern. Det er slet ikke så svært at hugge i sten, som man tror; blot man kender teknikken i det.

*) *Se illustrationen i UFO-NYT nr. 2, 1972, under omtalen af von Däniken-filmen.*

Stenarbejderne i Hoysalevara – templet i Halebid i Indien, hvor søjlerne „kun kan være udført på en drejebænk". Hvordan kan de være udført; de må være lavet på stedet, da de bærer bygningen; og man har derfor ikke kunnet lave dem et andet sted og rejst dem op derinde. Men kunne man fremstille en drejebænk, der løber rundt om søjlerne? Som bekendt står en drejebænk stille, og det er emnet, der bevæger sig.

Skitsen, der sammenligner SFINK'sen med en moderne boremaskine kan jeg ikke se nogen sammenhæng i. Det kan absolut kun blive en teori. Vore boremaskiner har en form i dag, men ville det stadig ikke være usandsynligt, om man havde fundet på den samme udformning for mange årtusinder siden??? Der findes dog så mange måder at fremstille en borende maskine på.

En del af symbolerne i bogen kan jeg ikke se den rette sammenhæng i, en hel del af dem må være teorier; men nok om det. Bogen er interessant at læse, og det er op til enhver selv at bedømme, hvor meget, man mener er realiteter. Efter min mening kan det sammenfattes i, at man kendte elektriciteten og udnyttede den til forskellige formål, belysning og evt. kraftmaskiner. Men som bekendt kender vi jo ikke i dag alle sider af elektriciteten; så den kan også være gået i en anden retning end den, vi kender i dag. Men det hele må jo siges at ligge så langt tilbage i tiden, at det, vi har om det, kun kan blive teorier, og som bekendt kan de fortolkes på mange måder.

John Petersen

UFO'er over Norge

Endelig er den kommet, boken om norske UFO-rapporter. Det er journalisterne John Armand og Björn Holm-Hansen som har laget den. En lavmelt liten sak på bare hundre sider, uten pretensjoner i retning av å presentere noen endelig og sluttgyldig lösning av UFO-problemet.

Kanskje nettopp på grunn av sitt forsiktige og „udogmatiske" utgangspunkt, forfatterne er da heller ikke UFO-loger, bör boken vinne gehör. Den ser det bare som sin oppgave å presentere for leserne en rekke merkelige og uoppklarte synsopplevelser, fra alminnelige og bra borgere, hvis ord det er liten grunn til å tvile på. Forfatterne skriver selv om boken i forordet:

„Det er ikke hensikten med denne boken å ta noe stanpunkt til UFO-fenomenet. Vi lar de enkelte rapporterne tale for seg selv, og så får det bli opp til leseren å trekke eventuelle konklusjoner."

Boken åbner med den såkaldte Salvesensaken, mannen som mötte en UFO på E 18 ved Helleland og fikk knust sin frontrute. Den mest sensasjonelle UFO-tildragelse i Norge, iallfall i nyere tid. Videre möter vi folk som amatörastronomen Jacob Tveiten fra Rönnes ved Grimstad, som fra sitt selvbygde observatorium så tre, runde, kobberfargede gjenstander i 1947, för noen her hjemme hadda hört om „flygende tallerkener". Av frykt for latterliggjörelse tiet han med sin opplevelse i 19 år för han fortalte det til noen. Vi blir tatt med til det militære skytefeltet Rakke ved Stavern, der et ukjent objekt ble sett av besetning og offiserer på 50 mann, og også iakttatt med sterke kikkerter en julidag i 1954. Den andre militære rapporten i boken er fra 1968, da omlag 90 soldater tidlig en morgen var oppstilt ved Henningvatn, öst for Steinkjer, og to UFO'er med konsentrerte lysstråler beveger seg over himmelen.

Dette var bare noen få av de tilfeller boken behandler, det meste av rapportmaterialet er hentet fra slutten av 60-årene.

Forfatterne har også prövd å knytte tråder tilbage i historien – helt til forhistoriske hulemalerier i Pyreneene og gamle indiske og tibetanske overleveringer. Her bare antyder de en mulig sammenheng, og ting som Piri Reis kartet og Esekiels opplevelse nevnes.

Av „nyere" historie er tatt med en gjengivelse av den såkaldte „Vädersolstavlan" i Stockholm fra 1535, og man har „gravet" fram i arkivene Bergenspresten Absalon Pederssön Beyers opplevelser fra 1560-årene. I en tid full av overtro ble UFO-observasjoner naturlig sett på som varsler om pestilens og krig og ulykker. Som en kuriositet kan nevnes at Beyers unge kone etter hans död ble brent som heks.

„UFO'er over Norge" har på en liketil og intelligent måte behandlet dette kontroversielle emnet, en populær fremstilling av UFO-fenomenet i Norge i dag, slik observatörer og UFO-loger opplever det, uten å forsöke å „leke" vitenskap. Forfatterne må sies å ha lykkes i å skumme flöten av det beste i rapportmaterialet, assisteret av Norges UFO-Informasjon og Norsk UFO Studiegruppe.

Boken er utgitt av Gyldendal Norsk Forlag og er illustreret med tegninger og fotografier. Som mindre skjönnhetsfeil må betraktes at det er bommet litt på stavemåten av enkelte navn, hvor f. eks. at Henningvitn kan bli til Henriksvatnet.

UFO'er over Norge.
John Armand og Björn Holm-Hansen
Gyldendal Norsk Forlag 1971.

Bogen forhandles i Danmark af Strubes Boghandel.

UFO'ER OG DYR

Leroy Township, Ohio, USA (20. maj 1965, kl. 19).

En sølv-hvid summende diskos snurrede over taget på mr. Edward McDonalds hus. Hans hund flygtede. En hest, der var tøjret på marken, „slog bag op, med ørerne tilbage og vilde øjne".

NICAP, UFO Investigator juni-juli 65. /BS.

Medlemsorientering

Under denne overskrift bringes i hvert nummer en kort omtale af aktuelt stof, der har til formål at oplyse SUFOI's medlemmer om organisationens arbejde.

Forretningsudvalget (FV)

Her følger et par af de punkter, FV har beskæftiget sig med siden sidste nummer af bladet udkom:

Bogudgivelsen:

„UFOs i Fokus" skabte en del bekymringer, idet den, trods løfte fra bogtrykkeren, alligevel ikke udkom den aftalte dato. Det var derfor nødvendigt at kontakte de mange, som havde forudbestilt bogen, og fortælle om forsinkelsen. – Ligeledes blev der taget stilling til fremtidige udgivelser. Der er flere muligheder for at skaffe gode UFO-bøger til det danske marked – en af dem bliver nærmere omtalt i lederen i dette nummer.

Vedrørende bestilling af „UFOs i Fokus" henleder vi opmærksomheden på, at det *kun er abonnenter på UFO-NYT,* som kan købe bogen til den særlige favørpris (34,50 kr). Ellers kan bogen købes hos alle boghandlere for 46,50 kr.

Annoncer i UFO-NYT:

Det har tidligere været nævnt, at der nu er mulighed for at annoncere i UFO-NYT. Tilsyneladende har der været en del usikkerhed herom. Det er muligt at benytte 1/1, 1/2 og 1/4 side efter ønske. Alle oplysninger samt prisliste fås ved henvendelse til Redaktionen (se side 2).

Øvrigt:

- FV har holdt sig løbende orienteret med de udvalg, som for tiden arbejder med diverse forskningsopgaver.
- Der har været diskuteret muligheder for at lave flere arrangementer for SUFOI's medlemmer.
- Formen og indholdet af vore pressemeddelelser har ligeledes været behandlet, og endelig har FV arbejdet på at tilrettelægge SUFOI's interne arbejde på en mere hensigtsmæssig måde.

Observationsøvelse ! !

Igen i år arrangerer SUFOI en stor observationsaften, hvor vi opfordrer så mange som muligt til at deltage.

Det foregår lørdag den 24. juni kl. 20–02; altså i 6 timer.

Det er meningen, at alle UFO-interesserede denne aften skal holde et *ekstra* godt øje med himlen. I tilfælde af den mindste ejendommelige tilsynekomst på himlen, skal det meget gerne rapporteres til ALARMERINGSCENTRALEN *straks!* Adressen er på side 2, men telefonnummeret gentages her:

(01) 86 16 77 – hele døgnet ! !

Er man i besiddelse af en walkie-talkie kan denne benyttes til at kalde SUFOI, idet centralen hedder „ALASKA 10" og befinder sig i Hørsholm nord for København.

Skulle man være så heldig at se en UFO-lignende genstand, kan der naturligvis også ringes på RAPPORTCENTRALENS normale nummer: (01) 51 11 41.

Alle, der er tilknyttet SUFOI's „Alarmerings-kæde", beder vi deltage, da kommunikationen mellem grupperne også vil blive afprøvet denne aften. Er De ikke med i kæden, opfordrer vi Dem kraftigt til at rette henvendelse til ovenstående nummer.

– Naturligvis gør vi os ikke noget håb om, at der skulle dukke flere UFO'er op denne aften end tilfældet almindeligvis er, men når *alle* er ude for at observere *samtidig,* skulle der være et spinkelt håb om, at vi vil se et evt. UFO, dersom det skulle dukke op. Alarm-kædens medlemmer vil blive underrettede i tilfælde af observation, så hvis De ikke benytter en walkie-talkie, vil det være fornuftigt, om De har forbindelse med nogen, som sidder nær en telefon.

Se også omtalen andetsteds i bladet.

Repræsentantskabsmødet

SUFOI's Repræsentantskab (Rep.) indledte sidste møde lørdag-søndag den 18.–19. marts ved at samles lørdag eftermiddag til

en uformel drøftelse af diverse emner, som altid kommer frem, når man kun ses hvert halve år.

Efter således at have afreageret om lørdagen var deltagerne klar til de alvorligere drøftelser søndag morgen klokken 9. Under indtagelse af en kop morgenkaffe valgtes mødets dirigent, Gunner Weichardt. Han orienterede kort om dagens gang og indprentede, at indlæggene måtte blive af kortest mulig varighed, da programmet var omfattende.

Først blev ordet givet til Erling Jensen, der på Forretningsudvalgets vegne aflagde rapport om arbejdet i det forløbne halvår. Enkelte af punkterne kan have interesse for bladets læsere, så de bringes her:

UFO-NYT:

Bladet skulle gerne laves så aktuelt som vel muligt. Da trykningen alene tager lige ved en måned, og da redaktionen behøver et vist minimum af tid til at behandle, oversætte og kommentere stoffet, var det efterhånden blevet normalt, at redaktionen „sluttede" ca. 1½ måned før bladets udgivelse. Dog havde trykkeriet i Svendborg stillet sig velvillig, når vi i sidste øjeblik ønskede noget helt aktuelt stof presset igennem. (Vedrørende indholdet i UFO-NYT i 1972: se „Medlemsorientering" i sidste nummer).

Bogudgivelser:

„UFOs i Fokus", som vi netop har udsendt, skulle, så vidt det er muligt, gerne følges op med en ekstra udgivelse – helst i år. Forretningsudvalget forelagde nogle muligheder, som blev indgående drøftet.

Udvidelse af Repræsentantskabet:

Erling Jensen bød udvalgets to nye medlemmer velkomne. Det drejer sig om Finn Kalvik, som repræsenterer SUFOI i Norge, og Finn Nielsen, som bliver SUFOI's repræsentant på Sjælland uden for Storkøbenhavn. (Begge adresser er på side 2).

Arkiv – Bibliotek:

Der blev stillet forslag om, at vi fik samlet mange af de sager, vi gennem tiden har arbejdet med, i et centralt arkiv, hvorfra interesserede kan rekvirere materiale. Ved afstemning vedtoges det at overlade til FV at finde en løsning på problemet. Desuden stemtes der om, hvorvidt SUFOI fortsat skulle have et bibliotek. – I de sidste år er de offentlige biblioteker ved at have et så righoldigt udlånsmateriale, at vi nu befinder os i en helt anden situation, end da vores bibliotek blev startet for en årrække siden. SUFOI standser bl. a. af denne grund sit hidtidige biblioteksudlån. Dog vil der blive udlån af bånd, film og foredrag så snart det bliver arrangeret. Nærmere herom senere.

– Efter formandens beretning fik. Rep.'s medlemmer ordet efter tur. Der blev givet rapport fra de forskellige områder og udvalg. Ikke alt kan have læsernes interesse, men enkelte ting trækkes hurtigt frem:

John Petersen:

(Storkøbenhavn samt Foredragsafdelingen) kunne berette om en betydelig interesse for vore foredragsholdere. Næsten enhver slags forening og klub har henvendt sig om foredrag, og i langt de fleste tilfælde har det været muligt at efterkomme ønsket. Vore foredragsholdere tager 100–150 kr. for en aften samt dækning for evt. rejseudgifter. I enkelte tilfælde kræves intet honorar (mindre spejdergrupper, etc.). „Indtægten" fra foredragene går til lysbilleder, gratis pjecer, prøvenumre på UFO-NYT samt øvrige udgifter.

F. Kalvik:

(Fra „UFO-Bergen" i Norge) blev ved dette møde officielt medlem af SUFOI's Rep. – Finn er hermed *SUFOI's faste repræsentant i Norge.* SUFOI har fortsat et udmærket samarbejde med norske UFO-grupper udenfor Bergen, men vi mente, at det var på tide at have en fast repræsentant i Norge, som interesserede kunne henvende sig til. I samme forbindelse kan jeg fortælle de danske læsere, at over 10 pct. af UFO-NYT's oplag sælges i Norge!

fortsættes næste side

Erik Benny Johansen:

(Fra Ekspeditionen) gav en orientering om antallet af læsere. Tendensen fra sidste år holder, idet vi nu har flere læsere, end på samme tidspunkt i fjor. – Interessen for vore bøger er også ganske betydelig. „UFO-ORIENTERING" (9,75 kr.) og „TRINIDADE OBSERVATIONERNE" (4,30 kr) – abonnementpriser! – sælges stadig i stort antal. (PS: Ved en fejltagelse blev den sidste bog sidste gang annonceret til 5,50 kr. Den rigtige pris er 4,30 kr. som ovenfor). Henvendelse om disse bøger til Ekspeditionen. – Benny fortalte, at interessen for SUFOI-emblemerne (se UFO-NYT nr. 6 fra 1971) har været så stor, at de, der var udført med broche er udsolgt. Emblemet kan fremover kun tilbydes med stiknål.

– Til sidst var Erling Jensen, Erik B. Johansen og undertegnede på valg til FV. I følge lovene skal valg finde sted én gang om året. Alle blev genvalgt.

Af pladshensyn udelades „Avisorientering" denne gang. I næste nummer bringes en oversigt over udklip fra aviser og blade i foråret. Bidrag modtages med tak.

Peter A. Hansen

UFO - OBSERVATIONSØVELSE

afholdes over hele Danmark i tidsrummet fra lørdag den 24. juni 1972 fra kl. 14,00 til søndag den 25. juni ved solopgang.

For at afprøve hvor meget der ses og hvor effektivt alarmeringssystemet virker, vil vi i dette tidsrum gerne have nøjagtige meldinger om alt, hvad der observeres i dansk luftrum, det være sig fly af enhver art, satellitter, meteorer, vejrballoner, signallys samt selvfølgelig UFO'er.

SUFOI er naturligvis interesseret i, at så mange som muligt observerer i så stor en del af perioden som muligt. Derfor kan også andre end de til alarmeringstjenesten tilmeldte deltage, men det vil være praktisk, om man øjeblikkelig rekvirerer den til formålet fremstillede formular hos undertegnede. Det kan ske pr. brev eller pr. telefon.

Hvis man på observationsaftenen ser UFO'er, bedes man OMGÅENDE kontakte undertegnede pr. telefon eller walkie-talkie, således at andre observatører kan alarmeres. Øvrigt observerede ting, såsom fly, satellitter osv. bedes rapporteret på den udsendte eller rekvirerede formular. Rapport bedes venligst indsendt hurtigst muligt og helst inden tirsdag den 27. juni.

Instruktion om hvordan man forholder sig ved UFO-alarmering samt vejledning for observatører (UFO-NYT nr. 2, 1969, kr. 2,00 i frimærker) kan rekvireres hos undertegnede.

Resultatet af observationsaftenen vil blive bragt i næste nummer af UFO-NYT.

X. P. MADSEN, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm.
TELEFON 01 - 86 16 77 eller Walkie-Talkie station ALASKA 10

Den bedste UFO-bog hidtil:

UFO's I FOKUS

med
fantastiske
nærfotos

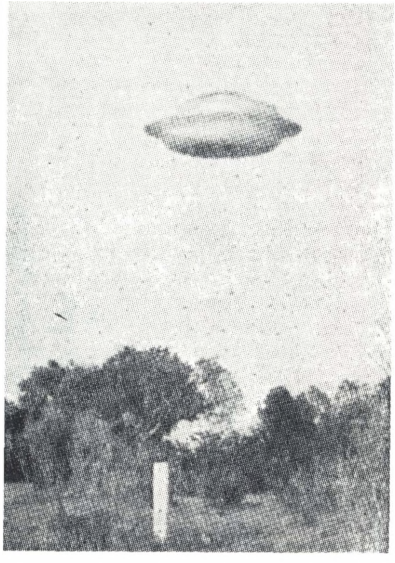

– og HELE beretningen om et „signeret" UFOs forbløffende demonstrationsflyvning. – Læs de mange vidners egne beretninger – og følg undersøgelserne af bevismateriale, fundet, hvor UFO'et havde landet.

„UFOs I FOKUS"
Skandinavisk UFO Information, SUFOI
i kommission hos STRUBES FORLAG

„Denne imponerende dokumentation for tilstedeværelsen af fartøjer af ukendt oprindelse BØR stå i reolen – eller endnu bedre: LIGGE FREMME – HOS ENHVER UFO-INTERESSERET!"

Iver O. Kjems

Boglade-pris, pr. stk. kr. 46,50

SÆRPRIS FOR SUFOI-MEDLEMMER:
kr. 34,50

Som abonnent på UFO-NYT sparer De altså kr. 12,00 – det er en rabat på mere end 25 pct.!

Benyt giro-indbetalingskortet, der var indlagt i sidste nummer af UFO-NYT – eller indbetal kr. 34,50 på

GIRO 11 77 25 – SUFOIs REGNSKABSKONTOR
Oxford Allé 3 A, 2300 København S.

Datoen for observations-øvelsen (omtalt inde i bladet), er ikke tilfældigt valgt. Det er den 24. juni nøjagtigt 25 år siden, at Kenneth Arnold havde sin berømte observation af 9 UFO'er nær bjerget Mt. Ranier i staten Washington i USA. Det var ved denne lejlighed, at udtrykket „flyvende tallerken" blev til. Siden Arnolds observation er antallet af uidentificerede objekter steget betydeligt, så sommeren 1947 betragtes på mange måder som et vendepunkt. Der kendes kun få rapporter om disse objekter pr. år i tiden *før* 1947, mens antallet siden har nået adskillige tusinde pr. år. Læs i øvrigt Arnolds beretning om episoden; den kan findes i SUFOI's bog „UFO-ORIENTERING" på side 20–25.

P.A.H.